

İç Güvenlik Paketi devletin sınıfsal tavrıdır

Biliyoruz ki devlet, ne "iç güvenlik yasasını" ne de avukatlara yapılan arama dayatmasını Çağlayan eyleminden sonra düşünmedi, gerekli görmedi.

Çok öncesinden hazırlanmış, zaten yaşamımızda olan saldırıların derecesinin artması ve artık yasal dayanaklara oturtulması olarak yorumlayabileceğimiz yasalar paketi; ilk icraatını avukatlara yönelik saldırıyla yapmış oldu.

☞ Sayfa 08

"Hayattan çıkarılmayanların, ölümden de çıkarılmayacaktır"

31 Mart günü "yüksek güvenlikli" denen İstanbul Çağlayan Adliyesi'nde DHKP-C militanları, Berkin Elvan dosyasından sorumlu savcıyı esir alarak bir dizi talepte bulundu. Bu anlamlı devrimci eylemin sonucu, Savcı Mehmet Selim Kiraz'ın cezalandırılması ve Şafak Yayla ile Bahtiyar Doğru adlı devrimcilerin şehit düşmesi oldu.

Ortaya çıkan sonucun, devletin savcısını da gözden çıkararak bir infaz etme biçimine büründüğü açıktır. ☞ Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 33

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

9-15 Nisan 2015

Özgür Gelecek'ten

Özgür basını güçlendirelim!

TC, döktüğü onca kanın üzerine kurduğu devletin "sarsılmazlığı" nı geride bıraktığımız hafta boyunca yine kan dökerek sağlamaya çalıştı; Berkin'i katledenler, Berkin için adalet arayanları infaz ettiler.

Roboski'de 34 canı katledenler katırlara dahi tahammül edemediler, öldürdüler.

79 ilde elektrikler kesildi, açıklama dahi yapılamadan nükleer enerji tartışıldı; hem doğa hem insan hayatına karşı yeni katliamlara hazırlandı. Bu katliam uygulamaları ise İç Güvenlik Paketi ile yasalaştı!

Tüm bu süreç içerisinde devlet, halkın doğru bilgilere ulaşmasını da engelledi. Çağlayan Adliyesi'ndeki DHKP-C militanlarının eylemi sırasında basına sansür geldi; adliye önünde ve devamındaki süreçte kolluk kuvvetlerinin özellikleriyle de özgür basına saldırdı!

Amaç belli: Halkın doğru bilgiye ulaşmasını engellemek! Bu anlamda "gönüllü muhabirlik" tartışmasını pratiğe dökmenin önemi bir kez daha açığa çıktı. Bu nedenle bulduğumuz her alanda "gönüllü muhabir" olalım, özgür basını güçlendirelim!

Serkeftin!

Gündem

"Yeni Türkiye" mi dediniz!

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Egemenlerin kutuplaşma siyasetini kırmak bizim görevimizdir!

☞ Sayfa 11

Faşist devlet 3 devrimciyi katletti!

Terörist Cumhuriyet!

Geçtiğimiz hafta "terörist" kavramının oldukça sık kullanıldığına şahit olduk. O "girilmez" denilen "yüksek güvenlikli" ve adaletin olmadığı adalet saraylarından en büyüğünde, Çağlayan Adliyesi'nde, DHKP/C militanları tarafından gerçekleştirilen eylem ile başladı bu furya... Ardından Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik eylemle devam etti.

Bu ülkede terörist diye kime denir?

Çocuklarını katledip, annelerini meydanlarda yuhalatanlara... Kendi hırslı ve katilliklerinin tüm belgeleri ortadayken

Berkin'in ekmeğe almaya gittiğinin belgesini isteyenlere... İşçilerin, emekçilerin kanıyla harcı yoğrulmuş saraylarda yaşayanlara... Kürt ve Ortadoğu coğrafyasını kana bulayan DAİŞ gibi terör örgütlerine destek verenlere...

Tüm bu kıstasları ortaya koyduğumuzda yukarıdan aşağıya, kuruluşundan bugüne terörizmle örgülenmiş bir cumhuriyetle karşı karşıya olduğumuzu görebiliyoruz. Devrimci eylemler, terör değil, "Terörist Cumhuriyet"e karşı halkın haklı çığlıklarıdır!

Yamanlar çöp tesisini istemiyoruz!

☞ Sayfa 02

"Öldükten sonra sigorta değil, güvenceli iş!"

☞ Sayfa 07

"Devrimcilerin düşman karşısındaki onurlu duruşunu sahipleniyoruz"

☞ Sayfa 15

Yemen'de Zeydilerin isyanı ve gösterdikleri

☞ Sayfa 10

İzmir: Büyükşehir Belediyesi'nin yıllardır yer bulamaması nedeniyle başlamadığı Katı Atık Değerlendirme ve Bertaraf Tesisi, bu kez Karşıyaka ilçesi Yamanlar Dağı eteklerindeki bölgeye yapılmak isteniyor. Mahalli Çevre Kurulu ve ilgili bakanlıklar tarafından onaylanan yerle ilgili ÇED süreci başladı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından yörede yaşayan halkı bilgilendirmek ve görüşleri almak için bir toplantı düzenlendi. Fakat toplantı içerisinde çıkan tartışmalardan dolayı toplantı yarıda kaldı. Yöre halkı bu tesisi istemediğini toplantıda belirtti.

Çöp tesisinin yer seçiminin çok önemli olduğunu söylemek gerekiyor. Çöp tesisi yapılacak alan belirlenirken; halk sağlığı, çevre, jeoloji, yeraltı suları, tarım, hayvanlar vb. etkenler göz önüne alınarak karar verilmelidir. Bölge, çevreyle ilgili değeri olan ve içinde doğal sit alanı ve içme suyu havzası barındıran bir yerdir. Bu alana kurulacak bir katı atık tesisi, İzmir körfezine kadar ulaşan iki adet alt su havzasını etkileyecektir. Yürütmenin durdurulması ve iptali için davalar açılmış ve sürüyor.

Bu sürecin içerisinde bulunan ve etkin bir şekilde Yamanlara çöp tesisinin yapılmasını istemeyen **Karşıyaka Birliği ve Dayanışma Derneği** bu yönde çalışmalar yapıyor. Halkla beraber hareket eden dernek imza kampanyası da başlatmış durumda. Biz de konuyu daha ayrıntılı öğrenmek için Karşıyaka Birliği ve Dayanışma Derneği Başkanı ve yöre halkından insanlarla konuştuk.

“Biz çocuklarımıza çöplük bırakmak istemiyoruz”

Karşıyaka Birliği Başkanı Mehmet Yıldırım: İzmir Büyükşehir Belediyesi, Yamanlar dağına çöp tesisi yapmak istiyor. Böyle bir planlanması, projesi var. Biz Karşıyakalılar olarak, İzmirliiler olarak bu çöp tesisine karşıyız. Biz bu filmi daha önce seyretmiştik. 1992 senesinde Harmandalı'na taşınırken çöp depolama alanı, bize 'siz çöpü görmeyeceksiniz, kokusunu duymayacaksınız, çöple ilgili hiçbir temasınız olmayacak, biz çöpü dökeceğiz üstüne toprak atıp orman yapacağız orayı' demişlerdi. Ama

İSTEMİYORUZ

YAMANLAR ÇÖP TESİSİNİ

sonuç?

O yüzden özellikle Yamanlar dağında, su kaynaklarının merkezi olan yerde, yeşilin ormanın olduğu yerde, İzmir'in hava alabildiği yegâne yerde böyle bir tesisin yapılmasını istemiyoruz.

İstemememizin sebebini aslında bilimsel gerçeklere dayandırıyoruz. Bilimsel gerçeklerden bazıları; o bölgede su rezervlerinin varlığı, Bostanlı Barajı koruma havzası içerisinde, o bölgede planlanan 25 binlik şehir planlarında yer alan Üniversite Kampüsü alanına 750 metre mesafede, fay hattının üzerinde, en iyi domatesin en iyi biberin yetiştiği tescilli yer olması, Kuzey İzmir Orman alanlarının bitişğinde yer alması gibi birçok gerekçe bize buranın çöp tesisi yapılamayacak kadar doğal sit alanı, korunması gereken bir alan olduğunu gösteriyor.

Biz çocuklarımıza, geleceğimize çöplük değil, Yamanlar'ın yeşilini, domatesini, suyunu bırakmak istiyoruz. O yüzden biz Yamanlar'da çöp bertaraf tesisi yapılmasına külliye karşıyız. Bu gerekçelerimizi de bilimsel raporlarla destekliyoruz.

Mahkeme boyutu

Şu anda dava açılmış bir konu var. O da Valiliğin, Çevre Komisyonu'nun 'buraya çöp tesisi yapılır' diye onay vermesi idari bir karardır. Bu idari karara karşı Karşıyakalı avukat arkadaşlarımız idari mahkemesinde yürütmeyi durdurma ve iptal davası açtılar, dava henüz sürüyor. Bunun yanı sıra süreçle ilgili olarak ÇED raporu süreci işliyor. Biz Karşıyaka Birliği olarak Çevre Şehircilik İl Müdürlüğü'ne itirazlarımızı yazılı olarak yaptık. Bu konuyla ilgili dava süreçlerini takip etmekteyiz.

Büyük bir halk hareketi başlatmak istiyoruz. Taksim'deki ağaçlar için başlayıp tüm yurdu saran Gezi olaylarını biz burada koca bir ormanı korumak amacıyla yeni bir Gezi başlatmak istiyoruz. Gezi ruhunu burada tekrar diriltmek istiyoruz.

Şayet İzmir Büyükşehir Belediyesi bu iddiasından vazgeçmez, bu yapmak istediği çöp tesisini daha uygun başka bir alana kaydırmazsa iddia ediyoruz ki Sayın Büyükşehir Belediye Başkanımız gaflet, delalet ve hatta İzmir'e ihanet içerisinde.

“Körfezin hava borusunu tıkiyorlar”

Berber İsmail Bakay: Bu tesis kurulduğu zaman halk çok zarar görür. Yamanlar halkından biri olarak söylüyorum, bizim esnafın hiçbiri çalışamaz bu kokuda ve zarara uğrar. İnsanlar evlerinde oturamazlar. Yamanlar'ın bir piknik alanı var, o da Karagöl'dür. Yamanlar halkı olarak gittiğimiz piknik alanı zarar görür. Doğal çevreyi de, yeşilliği de çok kötü etkiler.

Harmandalı'ndaki çöp depolama yerinden bile yukarılara kadar koku geliyor. Doğal kaynak sularımız var onlar kirlenir, büyük zarara uğrar. O bölgedeki hayvanlar da zarar görür. Orada insanlar çiftlikle uğraşiyor, hayvancılıkla geçimini sağlıyor, onlar da zarar görür. İzmir Büyükşehir Belediyesi büyük bir yanlış içerisinde. Aziz Kocaoğlu

bu yaptığıyla buradaki oy potansiyelini kaybediyor. Bu tesisin buraya yapılması rant kavgasıdır. Kendi ceplerini düşünüp de insanları mağdur etmesinler. Oradaki yaşamı köreltmenin bir anlamı yoktur.

Mehmet: İzmir'in akciğeridir, nefes borusudur bu bölge. Orada bir sürü de yaban hayvanı var, köylüler var. Orada şu anda 6 bin koyun otuluyor, arıcıkla uğraşanlar var. Devlette devamlılık diye bir kaide var. Oranın planı tam 10 sene önceki 5 yıllık kalkınma planında alınmıştır. Birileri menfaatleri için değiştirdi. Harmandalı'na geçici olarak götürdüler, orası doldu. Aslında İzmir'de daha uygun yerler var. Bornova'nın öte tarafında o taş ocaklarının açtığı çukurlarda 25 senelik çöp depolama yeri var, oraya götürmüyorlar. Burada İzmir'in hatta Körfez'in havasını temizleyecek hava borusunun ağzını tikiyorlar. Halk ne der diye düşünmüyorlar. Bana kalsa o çöp yığıntılarının olacağı yer; ya Bornova'dır ya da Tepeköy'ün öbür tarafıdır. Vadilerin içindeki boşluklarda, oralarda yapılması gerekiyor. Burası boğaz, burada güzel bir esinti var. İzmir'i Karşıyaka'yı da burası temizliyor. Buraya o çöp yığıldığı zaman sadece Yamanlar değil bütün Karşıyaka kirlenecek.

O Bornova'daki taş ocaklarının orası İzmir'in 25 senelik çöpünü depolama alanıdır. Kaldı ki eskisi gibi yağma da yok, ayrışma var, gübre yapılıyor, elektrik üretiliyor. Buraya aktarırlarsa burayı öldürürler. Harmandalı'nın kapanacak olmasıyla Harmandalı'daki yerleşim yerlerinin değeri yüzde 15-20 arttı. Buraya açıldığı zaman da bu sefer buranın fiyatları düşecek. Yani öyle tehlikeli bir oyun var. Kısacası burası çöp geldiği zaman insanların hayatı biter.

HES başına 150 korucu

H. Merkezi: Elazığ Karakoçan'da Peri Suyu üzerine yapılan Pembelik HES yapımının usulsüzlüklerle dolu olmasına, bölge halkının hukuki-fiili mücadelesine rağmen baraj yasadışı bir şekilde yapılmıştı. AKP ile HES şirketlerinin hepsinin birbiri ile bağlantısı olduğu ise bilinen bir başka gerçek.

Şimdi de kaymakamlık, bu barajları korumak için baraj başına 150 korucu işe alıyor. Bölge halkından kişilerin korucu olarak çalışacağı duyurulurken, böylelikle yöre insanların karşı karşıya geti-

rileceği de öngörülüyor. HDP Grup Başkanvekili **İdris Baluken** verdiği soru önergesinde, korucu alımlarının çözüm sürecine aykırı olduğunu belirtti. Baluken, kamusal kaynaklarla özel şirketlere bağlı işyerlerinin korunmasının hukuki bir zemininin olup olmadığını sordu.

Kartal'da faşist saldırıya karşı ortak eylem

Kartal: Kartal Bankalar Caddesi'nde 2 Nisan günü Kızıl Bayrak gazetesi okurları gazete dağıtımında satırlı-bıçaklı saldırıya uğradı.

Faşist saldırıya devrimcilerin hemen müdahale etmesi üzerine polis saldırganı kendince korumaya alarak alandan çıkardı. Yapılan bu faşist saldırı sonrası **BDSP**, Partizan, **Halk Cephesi**, Kaldıraç,

ESP, **HDK**, **SDP** Bankalar Caddesi'nde bir yürüyüş düzenledi.

3 Nisan Cuma günü toplu bir şekilde gazete dağıtımını yapma kararı alan kurumlara yönelik gazete dağıtım sırasında yine sivil bir faşist tarafından saldırı oldu. Saldırıya devrimciler tarafından karşılık verilirken, faşist, polis tarafından çevrede bulunan bir dükkâna alındı. Gazete dağıtım sloganlar eşliğinde devam etti.

“YENİ TÜRKİYE” Mİ DEDİNİZ!

Geride bıraktığımız haftada AKP'nin ve onun kalemlerinin propaganda ettiği “Yeni Türkiye”ye dair önemli göstergelere tanık olduk. Öncelikle şunu belirtmek gerekiyor; hakim sınıf partilerinden ve iktidarda olan AKP'nin tüm propaganda çabalarına rağmen, ekonomik alanda göstergeler iyi gitmemektedir. Ekonomide büyüme rakamlarının 2015 ayının ilk üç ayı için sıfır (0) olarak öngörülmesi, (M. Sönmez, 31 Mart) “büyüyen yeni Türkiye”nin ekonomik alanda nasıl bir tablo ile karşı karşıya olduğuna dair fikir vermektedir.

Öyle ki yeni bir borç krizinin, özellikle “kırılgan üçlü” olarak tanımlanan “Brezilya, Türkiye ve Güney Afrika'da” mayalanmakta olduğu düşünülüyor. Türkiye ekonomisinin tıpkı 1980'lerin başında olduğu gibi yeni bir borç kriziyle karşı karşıya kalacağı yorumları yapılıyor. (E. Yıldızoğlu, Cumhuriyet, 2 Nisan) Bu gerçeğin bir yanında birkaç hafta öncesine kadar Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın Merkez Bankası bürokratlarıyla girdiği “faiz” tartışması vardır. Şimdilerde “vatan hainliği” ile tartışılan bu konu rafa kaldırılmış görülmektedir. Ama bu derece ağır sözlerin ifade edilmiş olması, çelişkinin boyutunu ve keskinliğini göstermesi açısından dikkate değerdir.

Gelecek günler açısından hâlihazırda alttan alta yaşanan ekonomik krizin patlamalara yol açması ve bu durumun da R. T. Erdoğan ve kliğini Türkiye siyasetinden silme ihtimalini içinde barındırması, başta R. T. Erdoğan ve onun çevresinde kümeleşen şebekeleri daha pervasız kılmakta ve kendi yasalarına göstermelik dahi olsa uymamalarına yol açmaktadır. Halktan bir insan için müebbet hapisle cezalandırılan “anayasayı ilga” suçu, R. T. Erdoğan açısından adeta günlük işlenen bir suç halini almakta ve “bağımsız yargı” bu durumu tam anlamı ile seyretmektedir.

Bu, sürekli suç işleme durumu öyle bir hal almıştır ki, bütün etkili ve yetkililer kendi yasalarını boşa çıkarmak için adeta birbirleriyle yarışmaktadır. Örneğin Başbakan Ahmet Davutoğlu geçtiğimiz hafta DHKP/C tarafından gerçekleştirilen eylemleri gerekçe gösterip, seçimlere kadar benzer “provokasyonlar”ın devam edebileceğini söyleyerek; “Artık sokağa izinsiz şekilde çıkana bir dakika bile müsamaha gösterilmeyecektir. Özgürlükler korunacak. Sokağa izinsiz şekilde çıkana bir dakika bile müsamaha gösterilmeyecektir” diye konuşarak suç işlemektedir. (1 Nisan)

Çünkü A. Davutoğlu kendi Anayasasınının 34. Maddesi olan: “Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir” hükmünü bir çırpıda ortadan kaldırmış ol-

maktadır.

Bu açıklaması ile A. Davutoğlu, AKP'nin Türkiye'de demokrasinin son kalesi olduğunu söylemekten çekinmemektedir. Anlaşıldır ki onların anladığı demokrasi kendileri için olandır. Kendileri anayasalarını ihlal ederler ve bunun hiçbir yaptırımını olmaz ama halk bunu yaptığında şiddetle üzerine giderler. Başta R. T. Erdoğan olmak üzere bir dizi AKP'linin son süreçte bu kadar açıktan suç işlemesini, kişisel ihtirasıyla açıklamak yeterli olmayacaktır. Cumhurbaşkanı ve AKP cephesinde yaşanan bu durum, hakim sınıf kliği içinde yaşanan dalaşı göstermesinin yanında aynı zamanda krizin boyutu hakkında da fikir vermektedir. Ki kriz sadece suç işleme olarak ortaya çıkmakta, aynı zamanda Bülent Arınç, Melih Gökçek dalaşında olduğu gibi, işlenen suçların itiraf edilmesine de yol açmaktadır.

Bizzat R. T. Erdoğan tarafından var olan kriz yönetilmeye çalışılmakta ve hem AKP içinde hem de hakim sınıf kliklerinin kendi içinde yeni saflaşma ve ittifak arayışlarının gündeme gelmesine yol açmaktadır. “Hırsız ve Katil CB”nin, hemen her gün konuşması, doğrudan siyasete müdahil olması, muhtarlarla vb. toplantılar gerçekleştirilmesi ve son olarak öldürülen savcının taziyeye evinde Kuran okuması ve bunun havuz medyası tarafından propaganda edilmesi, “yeni Türkiye”nin belirgin alametlerinden birini işaret etmesinin yanında, bu saflaşmada tabanı diri ve iri tutmanın aracı olarak kullanılmaktadır.

Bunun yanında AKP trollerinin “sosyal medya”ya, bindirilmiş kitalarının sokağa salınması ve bunların bazı kurumlar önünde protesto gösterilerinde bulunması, hakim sınıflar arasındaki çelişkinin somut ifadesi olmasının yanında, önümüzdeki süreçte burjuva feodal siyasetin nasıl gerçekleştirileceği ve hedefinin ne olacağı hakkında fikir vermektedir. Gerçekleştirilen devrimci eylemler, bir

yandan öldürülen savcının kahraman ilan edilmesini, diğer yandan başta “İç Güvenlik Yasası” olmak üzere, halka saldırının meşrulaştırılması için kullanılmaktadır. Böylelikle ne kadar çabalananırsa çabalansın “vesayeti kaldırdık” yalanlarıyla propaganda edilen “Yeni Türkiye”de faşizmin saldırılarının sürgit devam ettiği görülmektedir.

Ancak şu tartışmasız bir gerçektir; Gerek AKP'nin temsil ettiği hakim sınıf kliğinin kendi arasında ve gerekse de diğer hakim sınıf klikleriyle dalaşında ve de tüm kliklerin birbirleriyle dalaşında tek neden işçi sınıfı ve halkı kimin daha fazla sömüreceğidir. Bu kliklerin kendi aralarındaki dalaş tali, halka saldırı esastır. Halk düşmanlarının halka karşı birleşeceklerinden şüphe duymamak gerekir.

Hakim sınıf klikleri arasında yaşanan dalaş tüm hızıyla sürerken, bu dalaşın sonucu mudur bilinmez ama neredeyse Türkiye'nin yarısında elektrik kesintilerinin yaşanması çeşitli tartışmaları beraberinde getirmiştir. Elektrik Mühendisleri Odası tarafından yapılan açıklamada kesintilerin nedeni “iletim sisteminde yapılan bakım ve rehabilitasyon eksiklikleri” olarak ifade edilmektedir. Üstelik kullanıcı faturalarında bu kalemlere dair ücret ödemeleri yansıtılmasına rağmen bu gerçeğe işaret edilmesi dikkat çekicidir.

Bu açıklama, memlekette pek çok alanda olduğu gibi, elektrik üretimi ve dağıtımında da “iman gücü”yle hareket edildiğini ortaya koymaktadır. Bu gerçek sistemin ne kadar kof bir zemin üzerinde yükseldiği ve aynı zamanda tam anlamıyla bir soygun düzeni olduğunun da göstergesidir. Kesintilerle birlikte kayıp-kaçak bedellerinin faturalara yansıtılması ve özellikle T. Kürdistanı'nda kaçak elektrik kullanımının daha fazla gündemleştirilmesi söz konusu olacaktır.

Yine bu kesintilerden hareketle önümüzdeki süreçte Nükleer Enerji Santralleri'nin “gerekliliği” üzerine

durulacağı da kuvvetli ihtimaller arasındadır. Kısacası her gelişme ve imkan, hakim sınıf partileri tarafından ve özellikle de iktidar partisi açısından halkı soymanın, sömürmenin ve katliamların gerekçesi yapılmaktadır.

Devrimci eylemin yanında halkın safında olmak!

Çağlayan Adliyesi'nde gerçekleştirilen eylem devrimci bir eylemdir ve buna yönelik kafa karıştırıcı yorumlara izin verilmemelidir. Faşizme, onun kurumlarına ve temsilcilerine yönelik devrimci amaçla gerçekleştirilen eylemleri sahiplenmede tereddüt gösterilmemelidir.

Kimi liberal köşe yazarlarının, “insan sever” solcu eskilerinin eylemleri karalamalarına prim verilmemelidir. Devrimci bir örgütün gerçekleştirdiği bu eylemler, devrimci feda ruhunun ve adanmışlığın önemli örneklerini oluşturur. Bu anlamıyla gerçekleştirilen eylemlerden öğrenmek, ders çıkartmak ve şehitleri sahiplenmek gerekir. Türkiye devriminin yolu, gösterilen kahramanca direnişlere ve devrim için gerçekleştirilen tüm iyi niyetli çabalara rağmen bellidir.

Bunun dışındaki eylemler, halk kitlelerinin ve özellikle de ileri kitlelerin bir kısmında sempati yaratırken, nihai olarak halkın kurtuluşuna yol açmayacaktır.

Bu açıdan şu vurguyu yapmak gerekir. “Arap Baharı” gibi süreçler, Gezi İsyanı, bir şehir direnişi olan Kobane Direnişi ve Serhıldanı gibi gelişmeler, Türkiye gibi ülkelerde devrimin yolu olarak kırlardan şehirlere gelişecek bir devrimci kalkışmanın yerini, şehirleri esas alan bir devrimci çalışmanın esas alınması gerektiği propagandalarının yapılmasına ve böyle bir algının ağırlık kazanmasına da neden olmuştur.

Kuşkusuz bu söz konusu süreçlerin eksik ve hatalı tahlil edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle yapılan değerlendirmeler ve ortaya çıkan algı, beraberinde Türkiye gibi ülkelerin yarı-feodal, yarı-sömürge yapısının ve bunun ortaya çıkardığı sonuçların yanlış yorumlanmasına yol açmaktadır. Oysa şehirlerin önemini yarı-feodal ülkelerin özelliklerinden biri olarak zaten kaydetmek gerekir. Bu ülkelerde kırların seçilmesinin nedeni, sadece temel güç olarak köylülerin varlığı değil, emperyalizmin hakimiyetidir.

Kırların emperyalizmin ve faşizmin yumuşak karnını oluşturmasıdır. Dolayısıyla Türkiye gibi ülkelerde kırların devrimci çalışmada esas alınması, şehir çalışmalarının önemsiz olduğu anlamına gelmemektedir. Aksine yarı-feodal, yarı-sömürge yapıdan dolayı şehirlerin öneminin arttığı kabul edilmelidir. Ama bu durum şehir çalışmalarında, öncü savaşının savunulması ya da “adalet talep edilmesi” için değil, Halk Savaşı'nın gerçekleştirilmesi eksenli ele alınmalıdır.

“Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar”

Kartal: 15 Mart 2014 tarihinde iş cinayetine kurban giden **Tamer Şeyhun** aleyhine ifade vermeyerek, sınıfının yanında olduğunu ve bunun mücadelesi için gerekli olan inanç ile sonuna kadar mücadele edeceğini belirten tersane işçisi **Eyüp Ayan** “Tüm işçilerin insanca çalışması ve insanca yaşaması için bu mücadeleye başladım” dedi. Gerçekleri söylediği için asla pişman olmadığını ve gereği ne olursa olsun ödemeye hazır olduğunu belirten Ayan bağlı olduğu sendikayı, sendikanın herhangi bir yöneticisini 3 yıldır hiç görmediğini söyledi.

Tuzla Gemi Tersanesi patronu, özel güvenlikte çalışanların izinlerini kaldırarak günlük 12 saat çalıştırmaya başladı. Ayrıca patronlar, direniş çağırında mücadele çağrısını içeren bildirimlerin dağıtılmasından rahatsız olarak, direniş çağırında bildiri dağıtan ve bildirileri alan işçileri sorguya çekmeye başladı.

Özgür Gelecek: Kendinizi tanıtır mısınız?

Eyüp Ayan: 10 yıldır tersanelerde, 3,5 yıldır ise Tuzla Gemi'nin kadrosunda çalışan, her ay tıkr tıkr aidat ödediğim Türk-İş'e bağlı DOK Gemi-İş

Sendikası üyesi bir işçiyim. Hiçbir hakkım verilmeden 25. maddeden işten atıldım.

- Neden peki?

- 15 Mart 2014 tarihinde iş cinayetine kurban giden Tamer Şeyhun'u hepimiz hatırlarsınız. Tamer kardeşimizin 68. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan kamu davasının 2. duruşmasında rahmetli Tamer Şeyhun'un aleyhine ifade vermediğim için Tuzla Gemi patronu tarafından sokağa atıldım. Evet, işten atılmamın tek nedeni sadece doğruyu söylemem, rahmetli olan iş arkadaşımın sahip çıkamamıdır.

Aynı durumu benden önce Tamer Şeyhun aleyhine ifade vermeyen, arkadaşımı üç kuruş için satmayan ve ağır baskılara maruz kalan **Veysel Sargut** arkadaşım da yaşamıştı.

- Bu duruşunuzdan sonra süreç nasıl devam etti?

- Tuzla Gemi patronu ve adamları arkalarında iz bırakmak istemiyorlar. Kan parasıyla bu işi kapatmanın mutluluğunu yaşamak istiyorlar. Onlar her şeyi parayla satın alacaklarını sanıyorlar. Zaten bu zamana kadar da böyle yapmadılar mı? Sadece bu mu? Onlar

beni ve Veysel arkadaşımızı işten atarak bizlere ve diğer işçilere korku salarak vicdanlarımızı satın almak istediler ve bizi sindirmeye çalıştılar. 200'e yakın iş cinayetinde kurban giden arkadaşımızın yakınlarını kan parasıyla, tersane işçilerini işten atma tehdidi ve baskısıyla vicdanlarını susturdular.

- Üyesi olduğunuz DOK Gemi-İş Sendikası bu saldırılara karşı ne yaptı?

- Patronların yaptığı bir yere kadar anlaşılır. Peki, etrafta sendika diye dolaşan, aidatlarımızın gölgesinde yatıp, en lüks arabalara binip zevki sefa süren DOK Gemi-İş patronlarına ne demeli?

Evet, 3,5 yıldır çocuklarımızın nafakasını sendika aidatı altında çalan DOK Gemi-İş Sendikası'nın yöneticilerin gıki bile çıkmadı. Tıpkı yıllardır iş cinayetlerinde, işçi kıymalarında bir tek söz söylemeyip, tersane patronlarına kol kanat oldukları gibi bu olayda da aynı işlemi yaptılar.

- Tek başınıza çetin bir mücadeleye başladınız. Buna dair neler söyleyebilirsiniz?

- Patronların, taşeronların sendika bozuntusu DOK Gemi-İş'in yıllardır kötülediği, haklarında olmadık iftiralarda buldukları Limter-İş Sendikası bana kapısını sonuna kadar açtı. Ben de haklarımı almak için Limter-İş'le birlikte direnişimi sürdürme kararını aldım.

Yıllardır, eziliyor, limon gibi sıkılıp üzüm gibi şıramız çıkarılıyorsa; sessiz kalmamızdan, birbirimize sahip çıkmadığımızdandır. Benden sadece köle gibi çalışmamı istemediler, aynı zamanda vicdanımı da satın almak istediler. Benim yerimde sizler de olsanız aynı işlemi yapmaz mıydınız?

Ben bu direnişe patronların ayakları altına alıp ökçeleriyle ezmeye çalıştıkları işçi onurunu yükseltmek ve tüm işçilerin insanca çalışması ve insanca yaşaması için başladığımı belirtebilirim.

Yurtiçi Kargo'da işçi kıyımı

H. Merkezi: İzmir'de Yurtiçi Kargo aktarma merkezinde çalışan işçiler, ağır çalışma koşullarına, düşük ücretlere, uzun çalışma saatlerine karşı haklarını alabilmek için DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'nda örgütlendi. Patronun işçilerin sendika üyesi olduklarını öğrenmesinin ardından 12 işçi işten atıldı.

Patron önce işçileri tek tek odasına çağırıp baskıyla, tehditle istifa ettirmeye çalışmış; bu da yetmeyince PTT'ye götürüp e-devlet şifresi alarak kimin üye olup olmadığını tespit etmeye çalışmıştır. Nakliyat-İş Sendikası da bu duruma tepki olarak geçtiğimiz günlerde Yurtiçi Kargo'yu protesto etti.

Nakliyat-İş üyeleri 2 Nisan günü Naldöken Köprüsü'nde toplanarak Yurtiçi Kargo aktarma merkezine doğru pankartlar ve sloganlarla yürüyüşe geçti. Yapılan açıklamada işçi düşmanlığı yapanların, işçinin örgütlü gücü karşısında asla başarılı olamayacakları belirtildi.

Bross tekstil işçileri kazandı

İstanbul: Tekirdağ'ın Çerkezköy ilçesinde bulunan **Bross Tekstil** işçilerinin direnişi, 71 günün ardından kazanımla sonuçlandı.

Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS), 4 Nisan günü Belediye Meydanı'nda basın açıklaması yaparak, direnişin kazanımla sona erdiğini duyurdu. Taleplerinin tümünün kabul edildiğini belirten BATİS, 27 Mart 2015 günü taraflar arasında protokol imzalandığını, karşılıklı taahhütlerin yerine getirildiğini kaydetti. Sendika ile Bross Tekstil patronu arasında imzalanan protokole göre, işten atılan işçilere sendikal tazminatla beraber kıdem ve ihbar tazminatları ödendi, işçiler hakkında yapılan tüm şikâyetler geri alındı, idari para cezaları patron tarafından ödendi.

BYUAŞ direnişçilerine noter onaylı tehdit

İstanbul: Bakırköy Belediyesi'nin işçi düşmanı politikalarına karşı iki haftayı aşkın bir süredir direnişte olan işçilere BYUAŞ'tan tehdit tebligatı gönderildi.

Gönderilen mektupta, işçilerin şirketin nasıl bir sömürüye maruz bıraktığı konusunda anlattıklarının “yalan” olduğunu söyleyen BYUAŞ; yetmezmiş gibi işçilerin, halkın hizmet alma hakkını engellediğini, çalışanlara şiddet uyguladığını iddia etti. Gönderdiği tebligatta şirket; direnişi bırakmaları aksi halde haklarında **5237 TCK 6538 Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu** ve **4857 sayılı İş**

Kanunu uyarınca soruşturma başlatılacağını söyledi. Konuyla ilgili işçiler ve Grev Komitesi açıklama yayınlayarak bu tehdite boyun eğmeyeceklerini, yalancı ve işçi düşmanı şirkete karşı direnişe devam edeceklerini açıkladı. Direniş çağırından yayınlanan açıklamanın tam metni ise şöyle:

“Bakırköy Belediyesi, BYUAŞ ortaklığıyla grev kırıcı tutumuna hız kesmeden devam ediyor. Biz sürecin anlaşılacağı ve çözüm getirileceği beklentisindeyken, aksine haklı ve meşru direniş her gün farklı bir yöntemle baltalanmaya ve engellenmeye çalışılıyor...”

Tehdit içeren yazının hiçbir gücü bulunmamaktadır. Bakırköy halkı ve emek dostları bilmelidir ki, bu emek düşmanı tavır karşısında gereken hukuki sürecimiz başlayacaktır... Bu türden akıl ve ahlak yoksunu her faaliyetleri, mücadelemize olan inancımızı ve gücümüzü artırıyor.”

Üretim ilişkilerindeki değişimler ve taşeron sistemi 5

Hizmet işkolunda taşeronlaşma ve örgütlenme sorunu

Kapitalistlerin daha fazla kâr için ihtiyaç duyduğu düzenlemelerin yasal kılıfı, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de 1980 sonrasında bir bir hazırlanmıştır. Taşeronlaşmaya ve her türlü esnek, kural dışı çalışmaya karşı oluşabilecek tepkiyi azaltmak, bu tepkinin etkisini kırmak için de işçi sınıfının her türlü örgütlenmesi zayıflatılmaya, etkisizleştirilmeye ve parçalanmaya başlamıştır.

Bu parçalanmanın en hızlı yaşandığı işkollarının başında **hizmet işkolu** geliyor. Belediyeler taşeronlaşmada başat rol oynarken sağlık, perakende, eğitimde de bu düzenleme büyük oranda tamamlanmış durumdadır.

Hizmet işkolunda taşeron neden ve nasıl uygulanıyor?

1980’den sonra kamu sektöründe istihdam düşerken genel hizmetler işkolunda taşeron işçi sayısı artmaya devam etti. Bu ters orantı belediyelerdeki dönüşümün somut sonuçlarına işaret ediyor. TÜİK ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (ÇSGB) verilerine göre kamu sektöründe istihdam sayısı 2013 yılına gelindiğinde 3 milyon 319 bin olarak açıklandı. Kamuya bağlı hizmetlerin daraltılması ve taşeronlaşmayla daha az kadrolu işçi istihdam edilip daha fazla iş üretildi. Belediyelere bağlı işçilerin sayısı 2007 yılında 179 bin 424 iken, 2013 yılında ise yüzde 30 düşerek 125 bin 553 olmuştur. Genel hizmetler işkolunda taşeron işçi sayısı ise 655 bine ulaştı. Belediyelerin özel sermayeye açılmasıyla kısa sürede hızlı bir dönüşüm yaşandı. Belediye yönetimleri de şirket mantığıyla hareket ederek taşeron dönüşümlerini daha da hızlandırdılar.

ÇSGB tarafından 14 Temmuz 2014 tarihi itibarıyla genel hizmetler işkolunda çalışan işçilere ilişkin verilen istatistiklere göre, genel hizmetler işkolunda çalışan işçi sayısı 880 bini buldu. Bunlar içerisinde yerel yönetimlerde çalışan işçi sayısı ise sadece 120 bin. Geri kalan yüzbinlerce işçi taşeron köleliğine mahkûm durumda.

Taşeron firmalarda çalışanlar güvensiz ve örgütsüz işçilerdir. Yine ÇSGB 2014 Ocak ayı işkolu istatistiklerine göre genel hizmetler işkolunda sendikalı işçi sayısı 145 bin 760’dır. Bu demek oluyor ki, genel hizmetler işkolunda çalışan işçilerin sadece yüzde 18,8’i sendika üyesidir. Sendikalı işçilerin büyük bir çoğunluğu belediyenin geçmişte işe alınan işçilerdir. Bu sayı 120 bin işçidir. Bunun dışında kalan işçiler belediye şirketlerinde çalışan işçilerdir.

Genel hizmetler alanında sendikalı

işçi sayısı her geçen gün düşmektedir. Belediye şirketlerinden özel şirketlere geçişin tamamlanmasıyla, belediyelerde taşeron prangasına yeni halkalar eklenecektir. Bugün sayıları azalan kadrolu işçilerden oluşan açığı dengelemek için, özel şirketlerin payı büyütülecektir.

Birçok çalışma alanında ihale yıllık şirket değişikliğiyle el değiştirirken birçoğunda ise işçiler yılda bir kere girdi çıktı yapılarak kıdem tazminatı gibi haklarından da mahrum bırakılmaya çalışılıyor.

Taşeron firmaların işçilere yarattığı temel sorunlardan biri de işçi sağlığı ve güvenliğidir. Özellikle önceden kamuda olan birçok işte özelleştirme ve taşeronlaştırma sonucunda işçi sağlığı önlemleri gevşetiliyor, dikkate alınmıyor dahası denetim mekanizmaları dahi ortadan kaldırılıyor.

Bugün taşeron çalışma kadro ve ücret artışı söylemleri ile sürdürülürken işçilere yönelik oyalama taktikleri izleniyor. Oysa taşeron sisteminin işçi sınıfının kararlı bir mücadelesi olmaksızın ortadan kalkmayacağı, her geçen gün artacağı açıktır.

Nasıl örgütlenmeli?

Asıl sorun olan örgütlenme sorununa dair ortaya çıkmış fazla bir model bulunmazken genel mücadele söylemleri ile taşeron sistemin karşısında duruluyor. Ya da “taşeron sistemi kaldırılmalıdır” genel talebi üzerinden esas sorumluluk yerine getirilmiyor. Taşeronda örgütlenmek zordur. Ancak bu zorluklara karşı yürütülecek mücadele kararlılığı bu zorluğu ortadan kaldıracaktır.

Kamu alanında işçi sınıfı içinde çalışmanın dünle aynı biçimde ele alınması işin zorluk yanını oluşturuyor. Oysa taşeron uygulamasının sınıfa dair saldırıda ne kadar kapsamlı bir araç olduğu doğru anlaşılırsa nasıl örgütlenmek gerektiği de daha iyi anlaşılır.

Doğru ve sürekli bir çalışmayla taşeron örgütlenmesi zorlukları kadar yeni

örgütlenme modelleri ortaya çıkaracak imkân ve olanakları da barındırır. Ancak belediyelerin AKP, CHP ve MHP gibi düzen partilerinin örgütlü olduğu alanlar olduğu unutulmamalıdır. Buralarda işçi sınıfı örgütlenmek istediğinde en başta CHP’li belediyelerde sınıfın örgütlülüğünü içeriden zayıflatan saldırılarla karşılaşmak oldukça mümkündür. AKP ve MHP’li belediyeler ise daha doğrudan ve tüm silahları ile saldırırlar. Bu saldırıların başında ise kendilerine göre işbirlikçi bir sendika getirmek ve işçileri üye yaptırmak gelir. Örgütlenmenin önüne geçilemediğinde belediyelerin işçi sınıfına karşı kullandığı en temel silah budur.

Belediyelerde birden fazla taşeron şirketi bulunur. Bu şirketleri tek bir yerde değil başka yerlerde de iş alırlar. Hatta paravan şirketler kurarak örgütlenmeleri zayıflatmak için hukuki olarak her ayak oyununu kullanırlar. Bu yetmiyormuş gibi sadece hizmet işkolunda değil kurulan şirketin kuruluş esaslarına göre başka işkollarına da giren şirketler görülür. Bu özellikle yapılmış bir durumdur. Bu nedenle örgütlenme biçimi de dikkat edilmesi gerekiyor.

Belediyedeki taşeronlarda çalışan tüm işçiler üzerinden yapılacak örgütlenmeler, örgütlenmedeki faaliyeti daha da kolaylaştırır. Belediyelerdeki tüm işçilerin örgütlenmesi taşeron işçilerin hepsini harekete geçiren bir sonuç yaratacaktır. **Ancak asla unutulmaması gereken asıl işverene karşı bir örgütlenme olmadığı sürece taşeron şirketlerin önünün alınamayacağıdır. Bu nedenle tüm işçiler ancak asıl işverene ulaşan bir modelle örgütlenmelidir.** Taşeron uygulamasının önemli bir yanı, sınıfın kin ve öfkesinin asıl işverene ya da sermaye gücüne yönelmesini engelleyen bir ara dalgakıran olmasıdır. Bu nedenle de yapılacak örgütlenmelerde sonuç alınabilmesi için asıl işveren asla göz ardı edilmemelidir.

Hizmet işkolunda taşeron örgütlenmesindeki başarı ile ortaya yeni bir model çıkarılabilir. Bugün bunun imkânları görülebiliyor. Bu imkânları büyütme ve sürekli faaliyetle mümkün olabilir. Aksi durumda bu tür örgütlenmeler sarı sendikal anlayışlara hizmet eder. Ya da örgütlenmedeki başarısızlık ve yenilgi, önemli dezavantajlar yaratarak uzun süre sınıfın örgütlenmesini güç hale getirir.

“AKP elini emeğimden çek”

Dersim: Dersim’in Pertek ilçesinde 1 Nisan günü çalışmak üzere Köy Garajı’na gelen 12 işçi, çalışanlar listesinde adlarını göremeyince işten çıkarıldıklarını öğrendiler.

Daha önce de birçok kez belediyeden işçilerin çıkartıldığını ve bu kararların tamamen siyasal nedenlere dayalı olduğunu belirten işçiler aynı gün bir basın açıklaması yaptı. Özgür Gelecek okurlarının da destek verdiği eylemde işçiler sık sık, **“İşçiyiz haklıyız kazanacağız”, “AKP elini emeğimden çek”, “Direne direne kazanacağız”** sloganları attılar.

Basın açıklamasını okuyan bir işçi, işten çıkarılan işçilere gerekçe olarak, **“Borcumuz var, ödenek yetersiz”** denildiğini belirtti. İşçiler, **“AKP’li belediye yalnızca işçileri işten atmamış, kendilerine oy vermeyen esnafı ve öğrenciyi de cezalandırmıştır”** dediler.

İşçiler son olarak, 6 Nisan gününden itibaren belediye önünde çadır açarak eylemlerini, iş haklarını geri almaya kadar devam ettireceklerini duyurusunu yaptılar. Açıklamanın ardından yoğun polis tacizinde eylem son buldu.

Yılmaz Çelik Hasır işçileri direniyor

H. Merkezi: Ankara’nın Kazan ilçesinde üretim yapan **Yılmaz Çelik Hasır A.Ş.** patronunun işçilere 3 gün izin vermesinin ardından işçilerden birinin patronun bu izin süresini makine-leri kaçırmak için kullanacağını haber vermesi ile birlikte 33 işçi fabrikaya geldi. İşçileri karşısında gören patron, iflas ettiğini, alacaklarını ödeyemeyeceğini söyleyerek fabrikadan ayrıldı.

Patronun ardından silahlı iki kişi fabrikaya gelerek işçilerden 2 aylık ücretlerini alıp diğer alacaklarından vazgeçmelerini istedi, tehdit etti. İşçilerin verdiği bilgiye göre, işçileri ikna edemeyen faşistler onların gözünü korkutmak için sağa sola rastgele ateş açtılar, bir işçiyi de dipçikle yaraladılar.

Patronun makineleri kaçırma girişimine karşın fabrika önünde bekleyen işçiler patronun iflas ettiğine inanmıyorlar, mal varlığını son 2 ayda başka yakınlarına devrettiğini, fabrikayı başka bir yere taşıyıp tekrar üretime geçeceğini dile getiriyorlar.

Öte yandan fabrika patronunun TBMM’nin 21. dönem MHP Karabük milletvekilliği yapmış **İlhami Yılmaz** olduğu ortaya çıktı.

“Kader/fıtrat” değil, işçi kıyımı!

H. Merkezi: 2 Nisan günü Bursa’nın Karacabey İlçesi’nde su deposu çatı montajı yapan 28 yaşındaki **Ömer Kütük** isimli işçi yaklaşık 7 metreden aşağı düşerek hayatını kaybetti.

BUSKİ’ye ait su deposundaki ek tesisin çelik çatı montajı yapan 28 yaşındaki Kütük, rüzgârın etkisiyle dengesini kaybederek düştü. Düşme sonucu ağır yaralanan Kütük, kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Dünya komünist örgütlerinden Ermeni Soykırımı 100. yıl açıklaması

H. Merkezi: Dünyanın dört bir yanında biraraya gelen devrimci ve komünist örgütler, 24 Nisan 1915 tarihinde Osmanlı Devleti tarafından gerçekleştirilen ve Kemalistlerin kurduğu TC devleti tarafından mirası üstlenilen Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında ortak bir açıklama gerçekleştirdiler. Açıklamanın tam metni şöyle:

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında, soykırımı yapanları bir kez daha lanetliyoruz!

Soykırımı yapanlar tarih önünde yargılanmaktan kurtulamayacaklardır!

24 Nisan 1915 tarihinde Osmanlı Devleti, 1.5 milyon civarında Ermeni'yi katletti. 24 Nisan 2015 tarihi, bu soykırımın 100. yılı. Yüzyıl önce gerçekleşen bu soykırımı, Osmanlı'nın devamı olan Türk devleti sistematik olarak inkâr etti. Türk devletinin tüm gayret ve çabası, aradan geçen yüzyıl sonra bile bu soykırımı insanlığın hafızasından silmeye yetmedi. İnsanlık tarihi hiçbir zaman bu soykırımı unutmadı.

Türk devletinin en büyük korkusu; soykırımı kabul etmesiyle birlikte, uluslararası bir mahkemede yargılanması, tazminata mahkûm edilmesi ve Ermenilerden gasp edilen malvarlıklarının katledilenlerin torunlarına geri verilmesidir. Yüzyıldır bundan kurtulmak için uğraşan Türk devletinin Ermeni soykırımını saklaması ve unutturması artık mümkün değildir.

Bu gerçeğin kapısına dayandığını gören Türk devleti, bunu tersine çevirmek, soykırımı yumuşatmak ve bu suçun Osmanlılar tarafından işlendiğini, yeni Türk devletinin bundan sorumlu tutulamayacağını taşlarını döşemeye çalışmaktadır. Nitekim 24 Nisan 2014 tarihinde, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin o dönemki başkanı, dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan verdiği bir demeçte "Birinci dünya savaşı esnasında yaşanan hadiseler, hepimizin ortak acısıdır(...) 20. yüzyılın başındaki koşullarda hayatlarını kaybeden Ermenilerin huzur içinde yatmalarını diliyoruz, torunlarına taziyelerimizi iletiyoruz" diyerek, soykırımın 100. yılına bir yıl kala, bu insanlık suçunu yumuşatan, sorumluluğu üzerinden atan bir hamle yaparak, Ermenilerin acılarını sözde paylaştı. Bunun bir yalan olduğu, Erdoğan'ın 2011 yılında verdiği demeçten biliniyordu. 24 Nisan 2011 tarihinde yaptığı açıklamada Erdoğan; "Soykırım iddiasını reddediyoruz, çünkü atalarımız soykırım yapmış olamazlar (...) Türkiye bu konuda hassastır (...) onuruyla oynamaz" diyerek Ermeni soykırımı diye bir olay olmadığını ısrarla vurgulamış ve soykırımı kabul etmemiştir.

Ermeni soykırımının tarihsel koşulları

Ulusal yapıya kavuşan Ermeniler Ortaçağ'da kurulmuş olan feodal-fetihçi ve

ümmeççi Osmanlı İmparatorluğu'nun baskı ve tahakkümüne maruz kalırlar. Osmanlı İmparatorluğu'nun tarihinde fethettiği topraklardaki toplumların 19. yüzyılda uluslaşma sürecine girmesiyle oluşan heterojen toplum gerçekliği, tarihsel çelişki oluşturmuş ve durum Osmanlı devletini Balkanlarda olduğu gibi, Küçük Asya'da Ermenilere, Rumlara, Süryanilere/Asurilere karşı azgınca baskı ve saldırılara itmiştir. Diğer yandan Kürt ve Araplara karşı da baskılarını artırmıştır. II. Abdülhamit döneminde ortaya atılan Pan-İslamizm doktrinine, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin eklediği Pan-Türkizm doktrini onları yeni bir ulus yaratmaya itmiş ve bu yeni doktrin, Osmanlı İmparatorluğu'nun, kendi topraklarında yaşayan ulus ve azınlıkların yok edilmesini öngörüyordu.

Bu iç koşullarla birlikte kapitalizmin girdiği emperyalizm süreci uluslararası alanda pazar rekabetini kızıştırmış ve 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı gündeme getirmiştir. İttihat ve Terakki önderliğindeki Osmanlı İmparatorluğu'nun Almanya, Avusturya/Macaristan'ın müttefiki olarak 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda yer alması, Ermeni Soykırımı'nda katalizör rol oynamıştır. Nitekim Ermenilerin Osmanlı Devleti ve Çarlık Rusya'sı arasında sıkışıp kalmasıyla geçen tarihsel süreçte Ermeni Soykırımı gerçekleşmiştir.

Osmanlı İmparatorluğu ile Almanya 2 Ağustos 1914'te aralarında gizlice siyasi ve askeri pakt imzaladıktan birkaç saat sonra, İttihatçıların genel seferberlik ilan etmesiyle birlikte Ermeniler hızlı bir şekilde askere alınmaya başlandı. 300 bin Ermeni silâh altına alındı. Silah altına alınan Ermenilerin, ordu içinde önce silahsızlandırılması, ardından Osmanlı ordusunda Amele Taburları'nda çalıştırılmasını 1915'te topluca katledilmeleri izledi.

Savaşın başlamasıyla birlikte, Osmanlı ordusu, Rus ordusu karşısında büyük kayıplar verdi. Osmanlı devleti, bu kaybı Ermenilerin Rusya'ya yardım etmesine bağladı ve Ermeniler hedef gösterilmeye başlandı. Soykırım öncesi Osmanlı büyük bir kampanya başlattı. Her yerde Ermeniler hedef gösterildi. 1915 yılının başlarında başlayan bu kampanyayı izole ve direnç noktalarının hedef alınması izledi. Ermenileri katletmeye karar veren Osmanlı, katliamın dünya kamuoyuna duyurulmaması için önce Ermeni aydınlarını etkisizleştirdi. 24 Nisan 1915 tarihinde Ermeni aydınlarını toplayan Osmanlı, bu aydınlardan bin kişiyi topluca katletti. Soykırımın üçüncü aşaması olarak geriye kalan tüm Ermeniler kendi topraklarından tehcir edilmek üzere her yerde toplu olarak Suriye'nin Der Zor çölüne doğru sürgün edildiler. Kadın, çocuk, yaşlı tüm Ermeniler sürgün yollarında günlerce aç ve susuz bir şekilde yürümek zorunda kaldı. Geçtikleri tüm yollarda, kendilerine eşlik eden Osmanlı askerleri, çeteler ve bir kısım gerici Kürt feodal ağalar, şeyh-

ler ve aşiret reisleri tarafından saldırıya uğradılar. Hiçbir Ermeni gidecekleri yere varamadı ve 1.5 milyon civarında Ermeni soykırımı uğrayarak katledildi. Van, Erzurum ve Erzincan'dan kaçıp soykırımdan kurtulabilen bir kısım Ermeni, Rusya Ermenistanı'na sığınmışlardır.

Ermenilere ve baskı altındaki diğer ulus ve azınlıklara uygulanan tehcir ve katliam politikasının temel amacı; ülkedeki sermayenin Türkleştirilmek istenmesidir. Genellikle zanaat ve ticaretle uğraşan Ermeni ve Rumlar, Osmanlı'nın son dönemlerinde ülkedeki sermayenin önemli bir kesimini de ellerinde bulundurmaktadırlar. Ermeni ve Rum kökenli büyük sermayedarlar, emperyalist sermayenin de Osmanlı'daki acentelerini oluşturuyorlardı. Sadece İstanbul, İzmir gibi şehirlerde değil, o dönem nüfusunun büyük bölümü ezilen ulus ve azınlıklardan oluşan Anadolu ve Mezopotamya'nın birçok şehir, kasaba ve köyünde de üretim araçları ve zenginlikler Ermeniler, Rumlar ve gayrimüslim ulus ve topluluklara aittir. Türk uluslaşmasının başarılı olabilmesi için tüm bu sermayenin ekonomik olarak cılız durumdaki, Türk burjuvazisinin ellerinde toplanması öngörülmekteydi.

Alman emperyalizminin Ermeni Soykırımı'ndaki sorumluluğu

Ermeni Soykırımı'nda Alman emperyalizminin Osmanlı İmparatorluğu'na yaptığı yardımlar artık gün yüzüne çıkmış bulunuyor. Almanya'nın Osmanlı İmparatorluğu üzerinden Uzakdoğu'ya açılma politikası, Almanya ile Osmanlı İmparatorluğu arasındaki ilişkileri her zaman güçlü kılmıştır. Almanya'nın yarı-sömürgeci olan Osmanlı'nın Balkan savaşlarını kaybetmesiyle birlikte, ordunun yeniden inşa edilmesinde görev Almanya'ya verildi.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı başladığında Osmanlı ordusunun tüm önemli mevkilerinde Alman subaylar bulunuyordu. Osmanlı ordusunu sevk ve idare için Alman ordusundan Albay Bronsart Von Schellendorf getirilmişti. Zamanla, Almanya tüm Osmanlı ordusunu ele geçirdi, sevk ve idare Alman subaylarının denetimine geçti. Almanya Osmanlı İmparatorluğu'nun Ermenileri katledeceğinden haberdardı. Nitekim bir papaz olan Johannez Lepsuis Osmanlı sınırları içinde yaşayan Ermenilere karşı yapılan katliamlarla ilgili kamuoyunu bilgilendirmek için Berlin'de yaptığı basın toplantısında Almanya'nın sorumluluğunu gündeme getirdiği için, dönemin Alman hükümeti bu haberlere sansür uyguladı. Osmanlı ordusu içinde yer alan birçok Alman askeri bizzat katliamda görev aldı. 1915 yılında katliamdan kaçıp Musa Dağı'na saklanan Ermenileri kuşatan askerlere Alman subay komuta ediyordu. Keza Urfa'da Ermeni direnişini kırmada Osmanlı subayının yardımcısı Alman subayı Von Reichen-

berg idi. Almaya, Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında bu sorumluluğunu artık kabul etmelidir.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Alman emperyalizminin savaşı kaybetmesiyle birlikte, Osmanlı da savaşı kaybetmiş sayıldı. Savaşın kaybedilmesiyle birlikte, bir kısım İttihat ve Terakki üyesi yurtdışına kaçtı. Geri kalan İttihat ve Terakki üyeleri Mustafa Kemal'in etrafında toplanarak yeni bir ulus devlet inşa etmek için örgütlendiler. Kemalistler, ilk iş olarak Ermeni Soykırımı'nı araştıran mahkemelerin işine son verdiler. Soykırımdan sorumlu olan tüm subaylar ve Osmanlı yöneticileri beraat ettirildi. Ermenilerin tüm toprakları ve malları yeni Türk burjuvazisine verildi. Böylece Ermeni Soykırımı'nı savunan Kemalistlerin devamcısı olarak, bugünkü Türk devleti de bu soykırımdan sorumludur.

Türk devleti Ermeni düşmanlığını bugün de devam ettiriyor. Agos Gazetesi yayın yönetmeni Hrant Dink'in 19 Ocak 2007 yılında devlet içinde örgütlenen kontra çeteleri tarafından katledilmesinin üzerinden yıllar geçmesine rağmen davasının hala sonuçlanmamış olması, katillerinin gizlenmesi bunun açık ifadesidir.

Türk devleti Türkiye'de yaşayan hiçbir ulus ve azınlığa hayat hakkı tanımamaktadır. Türkiye Kürdistanı'nda yaşayan milyonlarca Kürt'ün varlığı daha yakın zamana kadar inkâr edildi. Kürt ulusal hareketinin can bedeli verdiği mücadele sonucu Kürt varlığını kabul etmek zorunda kalan Türk devleti, Kürtlerin anadilde eğitim hakkı başta olmak üzere hala birçok demokratik hakkını tanımış değildir. Türk devletinin Ermenilerin yanı sıra, Lazlar, Çerkezler, Rum ve diğer azınlıklara karşı ayrımcı politikası hala devam etmektedir.

100. yılında Ermeni Soykırımı'nı unutmadık, unutmayacağız! Türk devleti sorumluluğunu üstlendiği soykırımın hesabını vermelidir!

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist
Yunanistan Komünist Partisi-Marksist Leninist
Halkların Hak Savunma Devrimci Cephesi-Brezilya
Bolivya Halk Devrimci Cephesi (Marksist-Leninist-Maoist)
Şili Devrimci Komünistler Birliği (Marksist-Leninist-Maoist)
Kolombiya Komünist Parti Maoist İnşa Örgütü
Ekvador Komünist Partisi-Kızıl Güneş
MSG-Maoist Komünist Grup
MLMRSG -Marksist-Leninist-Maoist Devrimci Araştırma Grubu-ABD
Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
Fas Marksist Leninist Proleter Çizgi (FMLPC)

“Öldükten sonra sigorta değil, güvenceli iş!”

İstanbul: Torba torba çıkarılan yasalardan ev emekçisi çalışanlar da nasibini alıyor. Ev hizmetlerinde çalıştırılanların sigortalı sayılacaklarına dair Torba Yasa'da “müjde” gibi geçen madde ev işçilerini yasa çıkmadan önceki durumlarından daha da geri götürüyor. 1 Nisan 2015 tarihinden önce ev işçisi 1 gün dahi çalışma sigorta yapıma yükümlülüğü 5510 sayılı yasa ile var olan bir maddeydi. Asıl sorun bu yasanın uygulanmaması ve yasanın uygulanmamasının denetimsizliğiydi. Torba yasaya göre 10 günden az çalışan ev işçilerinin sosyal güvenceye erişmek için potansiyel hakları dahi ellerinden alınmaktadır.

ILO'nun C189 ‘Ev İşçilerine İnsana Yakışır İş Sözleşmesi’ nin imzalanmasını ve yürürlüğe konmasını talep eden işçiler, Türkiye’de kurulan ilk ev emekçilerinin sendikası yani İmece’de mücadele ediyor. Konuya ilişkin detaylı bilgi alabilmek için İmece Ev İşçileri Sendikası Başkanı **Ayten Kargın**’dan görüş aldık.

Özgür Gelecek: Devletin bu yasayı patron için çıkardığını söylüyorsunuz. Bize bu yasanın ev işçilerinde nasıl karşılık bulduğunu anlatır mısınız?

Ayten Kargın: Devletin 1 Nisan’da sonra çıkardığı yasa devreye girecek ve ev işçilerinde sömürüden başka karşılığı olmayacak! Medyanın da şişirdiği, müjde gibi halka yansıtığı bu yasanın ev işçile-

rine hiçbir getirisi yoktur. İşveren yanlısı medya, ‘1 Nisan geliyor artık ev işverenleri evlerinde sigortalı işçi çalıştıracak’ şeklinde yaygınlaştırıyor bu yasayı ancak ev işçileri için esasta böyle değildir. Ev işçileri yaşlandığında artık çalışamaz olduğunda bir emek-

lilik hakkı olmayacak. Sadece bu yatırılan % 2’lik sigorta primi, meslek hastalığı, iş kazaları (camdan düşüp ölmek gibi) gibi durumlarda yararlanacak. Yani bir emeklilik süreci olmayacak. Hastaneye gittiğinde sigortadan yararlanamayacak. Bu yasa ev işçilerini belgeli köle yapmaktan başka bir şey ifade etmiyor. Devletin yasayı süsleyip kadınları kandırma çabasından başka bir şey değildir. Biz bu yasanın değiştirilip düzenlenmesini istiyoruz. Bizim taleplerimiz yanlış anlaşılmalı, biz öldükten sonra devreye giren bir sigorta değil güvenli iş istiyoruz. Biz haftanın bir günü bir eve temizliğe gidiyorsak, diğer 6 günü de başka başka evlere temizliğe gidiyoruz. Yani bizim deli gibi çalışmamızın karşılığı bu yasa olamaz! Kaç gün çalışıyorsak çalışalım, ev işçileri sigortalanmalı ve diğer işçilerin sahip olduğu yasal haklardan yararlanabilmelilerdir.

- Bu yasaya karşı başka talepleriniz var mı? Nasıl bir süreç örmeyi düşünüyorsunuz?

- Bizler bir an önce bütün ev işçilerine ulaşmak istiyoruz. Örgütlenip, bu yasaya karşı çıkarak başka haklarımız için de mücadele etmek istiyoruz. Bizim bir sendikamız var artık. Sendikayla ve bütün ev işçileriyle biraraya gelip hakkımızı aramak istiyoruz. Eskiden çalıştığımız ama alamadığımız paralarımızı da almak istiyoruz biz. Bunun için ilk yaptığımız şey ise hizmet tespit davası açmak. Bu

davaları açtıktan sonra bayağı bekliyorsunuz. Tabii en önemlisi açacağımız davalarda hakkımızı alabilmek için bir arada, örgütlü durabilmemiz gerekiyor.

- Son olarak ev emekçisi kadınlara vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

- Devlet ve işveren tarafından haksızlığa uğrayan ev işçilerini birlikte mücadele etmeye çağırıyorum. Burada sadece işverene karşı değil aynı zamanda devlete karşı da mücadele ediyoruz biz. Onun için bütün kadınlara vereceğim tek mesaj ve en iyi mesaj hakkımızı gelin birlikte arayalım olur.

“Mücadele ettikçe kazanacağız”

- Torba yasaya ilişkin ne düşünüyorsunuz? Sendikamız ev işçilerine getirileri nelerdir?

İsmi vermek istemeyen bir ev işçisi: Yıllardır mücadele ediyoruz ve çalışıyoruz. Bu emeğimizi ve çalışmalarımızı ne devlet ne aile ne de işveren görüyor. Sigortamız yatmıyor işçi yerine konulmuyoruz, insan yerine hiç konulmuyoruz ancak işe sabah gidip akşam geliyoruz. Camdan düşsek, elektrik çarpsa ya da herhangi bir iş kazasına denk gelsek ev sahibi bizi en fazla alıp hastaneye götürür. Yani hayatta kalabilmek için tutunacak tek bir dalımız yok. Bizim de bir sendikamız olduğunu ilk duyduğumda çok seviniştim ve üye olduğum için de çok mutluyum. Sendika bize mücadele etmeyi, hakkımızı aramayı öğretti, daha ne getirsin.

Sendikamız var oldukça biz buraya emek verdikçe ve biz mücadele ettikçe kazanacağımıza da inanıyorum. Bütün ev işçisi kadınlara da sesleniyorum; güçlü duralım, geride durmayalım, attığımız adımlar hep ileri olsun ve mücadele edelim ki kazanan biz olalım.

“Nevin şahsında kadınlar öz savunmaya”

Ankara Yeni Demokrat Kadın olarak, Nevin Yıldırım için 3 Nisan’da eylemdeydik. Eylemde Nevin’in yalnız olmadığını vurgulayarak; tüm kadınları öz savunmaya çağırdık. Daha önce kendisine şiddet uygulayan adamları öldürdüğü için müebbet hapis ve idam cezasına çarptırılan kadınlara dair anekdotlar okuduk ve ardından okuduğumuz kağıtları ateşe attık.

Yapılan açıklamada İran’da tecavüzçüsünü öldürdüğü için idam edilen Reyhaneh Jabbari’ye değinerek “Bizim sesimiz Reyhaneh’in katledilmesini engellemeye yetmedi belki, fakat Nevin’i bu ülkenin Reyhaneh’i yaptırılmayacağı” dendi. (Ankara YDK)

Hürriyet, göçmen kadınlardan özür dile!

H. Merkezi: 23 demokratik kitle örgütü, Hürriyet Gazetecilik’e bağlı “anneyiz.biz” sitesinde yayımlanan bir yazının göçmen kadınları hedef aldığı gerekçesiyle, sitenin **Yazışleri Müdürü Pınar Eslek** ve **Hürriyet Gazetesi** hakkında suç duyurusunda bulundu.

“Anneler Dikkat” başlıklı yazıda, “Kadın göçmen ev işçilerinin hemen pasaportuna el koyun”, “Yabancı yatılı yardımcılara maksimum 500 lira ödeyin”, “İlk üç ay maaşının yüzde 20’sine el koyun”, “Ülkemizde işsizlik varken başka ülkelere kaçan milli sermayemize kısmen engel olun” gibi ifadeler var.

her alan önüne koydu. Aynı şekilde 1 Mayıs gündemli tartışmalarda, emekçi kadınların sorunlarını ve yine özde çalışma alanlarında maruz kalman cinsel şiddeti işlemenin, görünür kılmanın, YDK olarak bu gündeme dair daha örgütlü ve görünürliğini arttıran görsellerle katılmanın önemi üzerine duruldu.

Son olarak yayın ve bütçe dair tartışmalar yürüten YDK, belli bir bütçe oluşturmanın koşullarını oluşturmayı tartıştı. Yeni çıkan YDK dergisi ile ilgili genel görüşler alınarak bir sonraki dergi gündeminin konuları üzerinde başlıklar önerildi. Bir sonraki dergi konusu için genel görüş öz savunma üzerine bir dosya oluşturmak ortak fikir oldu.

Seçim, 24 Nisan ve 1 Mayıs’ı tartıştık

Yeni Demokrat Kadın 4 Nisan’da Ankara’da; İzmir, İstanbul, Ankara, Mersin, Antakya ve Kars’tan gelen kadın ve LGBTİ’lerle bir buluşma gerçekleştirdi. İlk olarak **Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı** ve **8 Mart değerlendirmeleri** konusunda herkes kendi alanına dair değerlendirmelerini yaptı.

Cinsel şiddete karşı mücadele gündemimize nasıl devam edeceğimiz üzerine tartışmalarda ihtiyacımız olanın cinsel şiddete dair ve buna karşı mücadelede derinleşmek, bu anlamda daha fazla öğrenme, güçlenme sürecinin kadın atölyeleri ve profesyonel yardımlar olarak ya-

pılması gerektiğine dikkat çektik. Ayrıca öz savunma üzerine de tartıştık.

İkinci kısımda HDP Kadın Meclis toplantılarına katılan alanlar bu konuya dair bilgi verdi. HDP genel seçim çalışmalarına katılan kadınlar, deneyimlerini paylaşarak, bu çalışmalar sırasında, pratik süreçte yaşadıkları sıkıntılı durumları dile getirdi. Kadın meclisleri çalışmalarını yürütülürken kendi dilimiz ve gündemlerimizle, ki cinsel şiddet ve kadın emeği gündemleri bizim temel argümanlarımızı oluşturuyor, bu meclisleri hareketlendirmenin önemli olduğu tartışması yürütüldü. Bu sürecin bizim açımızdan öğre-

tici olacağı vurgulandı.

24 Nisan Ermeni Soykırımı’nın 100. yılına özgü soykırımı yaşamı yitiren kadınların mezar başlarında anma yapmayı, bu soykırımın satır aralarında kalan cinsel şiddeti öne çıkararak soykırımı teşhir etmeyi, site için röportaj yapmayı

İzmir’den toplantı notları

İzmir Yeni Demokrat Kadın olarak 31 Mart günü bir toplantı gerçekleştirdik. İlk olarak Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı ve 8 Mart’ı tartıştığımız toplantıda, ısrarlı ve birbirini takip eden bir çalışma yaptığımız ve bunun alanımıza coşkulu bir 8 Mart şeklinde yansıtıldığına dikkat çektik. Önümüzdeki süreç

değerlendirmesinde süreci nasıl örgütleyeceğimizi konuştuk ve cinsel şiddete karşı yeni çalışmalar örmemiz gerektiğini vurguladık.

Ardından dergimiz ile ilgili kısa bir tartışma yürüterek dağıtımının daha kolektifleşmesi için yeni yöntemler geliştirmenin yararlı olacağını dile getirdik. Seçim tavrımızın

açıklanmasıyla birlikte seçim çalışmalarının neresinde olacağımızı tartıştık. Komisyonlara aktif katılım göstermemiz gerektiğini ve komisyonlara kendi gündemimizi nasıl taşıyacağımızı konuştuk. 4 Nisan Ankara merkezi buluşmamıza dair bir tartışma yürüterek, buluşmaya kimlerin katılacağını belirledik.

İç Güvenlik Paketi devletin sınıfsal tavrıdır

Daha birkaç gün önce yasa tasarısı olarak gündemde olan **İç Güvenlik Paketi**, Resmi Gazete'de yayımlandı ve yarın bilfiil olarak uygulamaya başlanmasıyla gündem olacak. Nitekim Çağlayan'da DHKC militanları tarafından Berkin Elvan için gerçekleştirilen eylem sonrası Romanya'da konuşan Cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan, "kurtarma" operasyonu için polisi kutladı. "Bu işin öyle hafife alınır bir yanı yok. Bu, üzerinde çok çok önemle durulacak ibretlik bir vaka, olaydır" diye konuşan Erdoğan, daha önce emniyet ya da başsavcılığın böyle bir açıklaması olmamasına rağmen eylemcilerin avukat cübbesiyle içeri girdiğini söyleyerek avukatları hedef alacaklarını ilan etti.

Başbakan A. Davutoğlu da militanların yaşamlarını önemsemediklerini "Bundan sonra atılacak adımları birlikte ele almalıyız. Teröre karşı kararlı bir mücadele vereceğimize herkes emin olmalıdır, atacağımız adımlardan kimsenin şüphesi olmamalı. Adalet saraylarında güvenlik mutlaka surette temin edilecek. Avukat ve hâkimlerden ortak çaba bekliyoruz. Adalet saraylarında güvenliği polis de sağlayabilir" ifadeleriyle, zaten daha önce YÖK Yasa Tasarısı'ndan da hatırlayacağımız gibi, özel güvenlik birimlerinin yetki alanlarının polise devredilmesi için plan yaptıklarını yinelemiştir. Ancak o süreçte yapılan en önemli tehdit mesajı Davutoğlu'nun, "Kim olursa olsun, ne niyetle olursa olsun, sokağa izinsiz şekilde çıkararak ülke güvenliğini tehdit edene karşı müsamaha gösterilmeyecektir. Bir dakika dahi müsamaha gösterilmeyecektir" ifadeleri oldu.

Eylemin ardından anında yapılan bu açıklamalarla zaten ne planlandığı da, "güvenlik ihtiyacı"

yalanları da ifşa olmuş oldu.

Biliyoruz ki devlet, ne "iç güvenlik yasasını" ne de avukatlara yapılan arama dayatmasını Çağlayan eyleminden sonra düşünmedi, gerekli görmedi. Çok öncesinden hazırlanmış, zaten yaşamımızda olan saldırıların derecesinin artması ve artık yasal dayanaklara oturtulması olarak yorumlayabileceğimiz yasalar paketi; ilk icraatını avukatlara yönelik saldırıyla yapmış oldu. Paketi "meşrulaştırmak" ve daha "haklı/gerekli" gibi gösterebilmek için provokasyonlara, katliamlara başvurarak terör havası estirmeyi planlaması muhtemel devletin; Türkiye'de seçimler yaklaştıkça yaşanan gelişmeleri, eylemleri değişik gerekçelerle kullanacağı TC'nin bilindik oyunlarıdır. Her türlü gelişmeyi kendi açısından bir kazanca dönüştürmeye çalışan hükümet İstanbul'da yaşananlardan sonra da askıya aldığı demokratik hakları İç Güvenlik Paketi'yle iyice iyice törpülemek istiyor. "Bundan sonra izinsiz kimse sokağa çıkmayacak" diyerek gösteri ve yürüyüş hakkını engellemeyi amaçlıyor.

Korkular saldırıya dönüşür

Türkiye günlerce iç güvenlik paketini tartıştı/tartışıyor. Düzen partileri de dâhil geniş bir kesimin tepkisine neden olan güvenlik paketi, AKP diktatörlüğüne karşı dış vurum oldu. Güvenlik paketi AKP'nin sadece siyasi rantı olmayıp, sınıfsal zemini olan daha geniş kapsamlı sorundur. TC devleti uygulamakta olduğu şiddetin bir adım daha

ilerisine giderek daha fazla şiddete yöneliyor. Devletin şiddete yönelmesi sınıfsaldır. En büyük şiddet aracı olan devlet tarihsel misyon gereği her daim egemen sınıfların hizmetindedir. Onun şiddete yönelmesi doğrudan kapitalist sermaye ile ilintilidir.

Türkiye, AKP hükümeti döneminde emperyalist sermaye ve komprador sermayenin talan cenneti haline getirdi. Ekonomik yapı kapitalist sermayenin en uygun koşullarda azami kâr elde edebileceği hale getirildi. Bunun adına "uluslararası pazara açılma", "kalkınma", "gelişme", "büyüme" denildi. Olup olanı ise ülkenin tüm kaynaklarının emperyalistler ve komprador kapitalistler tarafından ilihine kadar sömürülmesidir.

Bu talan ve sömürü Türk sermayesinin belirli sektörlerde (inşaat, enerji ve maden) palazlanmasını sağladı. Belirli oranlarda sermaye birikimi sağlayan Türk sermayesi, ülkenin dört bir yanında yaşam alanlarını tahrip eden, doğayı yok eden yatırımlara yöneldi. Dereleler kurudu, tarım alanları imara açıldı, zeytinlikler kesildi, dağlar delik deşik edildi, ormanlar yok oldu.

Türk sermayesinin kâr üstüne kâr sağladığı bu süreç işçi sınıfı üzerinde artı-değer sömürüsünün artması, küçük üreticilerin topraklarının gasp edilmesi anlamına geliyor. Bir yanda sermaye birikimi durmadan artarken diğer yanda işsizlik, yoksulluk ve mülksüzleşme çığ gibi büyüyor.

Asıl suçlular, meşru olanları bastırmak ister

Mülksüzleştirmenin suç olarak görülmediği kapitalist sistemde mülksüzleşenlerin –yoksulların, işsizlerin, aç kalanların- tepkisi, eylemi, direnişi, isyanı en büyük suç olarak görülür. Asıl suçlu olanlar (burjuvalar) bas bas bağırarak suçsuz olanları (ezilen, yoksul halkı) suçlu ilan eder. Bunun için de her şey yapılır. Basın ve medya aktif olarak kullanılır, değişik biçimlerde sisteme muhalefet edenler suçlu olarak gösterilir. Sürekli suç olgusu işlenir medyada. Cinayet, hırsızlık, gasp, kaç... suç çeteleriyle doludur haber bültenleri, gazeteler. Enerji santrallerine, doğanın yok edilmesine, tarım alanlarının tahrip edilmesine karşı çıkanlar; açlığa yoksulluğa sömürüye dur diyenler "terörist" ilan edilir. Mülksüzleştirme, yoksulluk, açlık art-

tıkça devlet şiddeti de artırılır, yeni hapishaneler yaptırılır ve cezalar artırılır. En demokratik eylemler polis veya ordu şiddetiyle bastırılır. Şiddetin boyutunun nişanesi olarak çocuklar (Berkinler, Nihatlar) katledilir. Biriken servetin, artan zenginliğin karşısında zengin olamayıp yoksullaşanlar cezalandırılır ki, egemen sınıfların servetine, mülküne iktidarına baş kaldırmamasın!

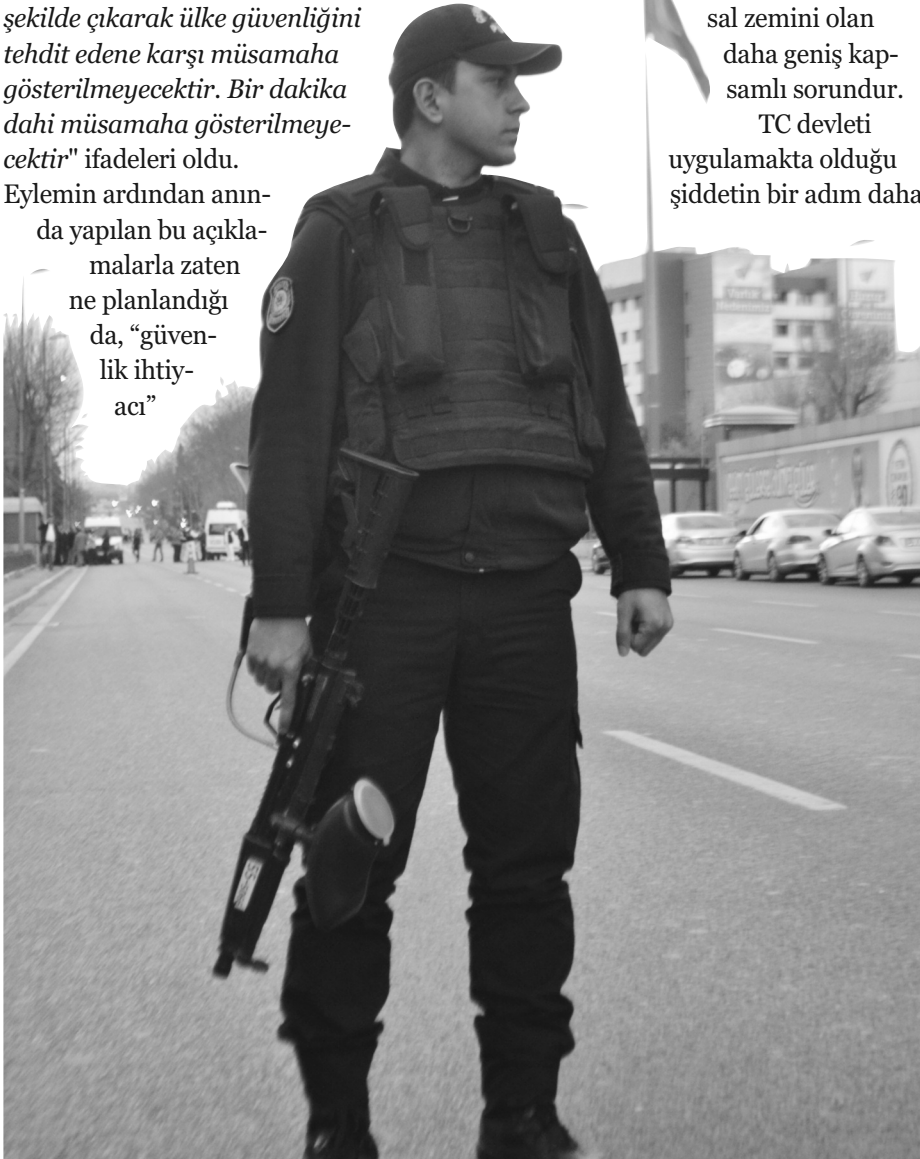
Sermaye biriktikçe, zengin ve fakir arasındaki uçurum açıldıkça, burjuvaziyle proletarya arasındaki çelişki derinleşir, sınıf savaşı kızışır. Böyle zamanlarda egemen sınıflar, iktidarını korumak, gücünü kanıtlamak ve proletaryayı ezmek, sindirmek için devlet şiddetine daha fazla ihtiyaç duyar. Buna işkenceyi, katliamı sokağa taşımak ve anayasal güvence altına alıp meşrulaştırmak da dâhildir.

İç Güvenlik Paketi'yle polis gücünün illerde valilerin, hapishanelerde gardiyanların görev ve yetkilerinin genişletilmesi, devletin daha fazla şiddete yönelmesi, Türk sermayesinin sermaye birikiminin artmasına paralel mülksüzleşme ve yoksullaşmanın bir sonucudur. Zenginliğin karşısında yaşanan sefaletin yaratacağı devrimci dalgayı önleme tedbiridir İç Güvenlik Paketi.

AKP faşizminin güvenlik paketine dair esas gerekçe olarak 6-7 Ekim Kobanê Serhildanı'nı göstermesi ve "kamu düzeni" vurgusu yapması tek başına durumu açıklayan bir neden olmadığı gibi yanıltıcıdır da. Ulusal çelişkinin doruk noktasına ulaştığı Kobanê eylemlerine gelmeden, ülkenin dört bir yanında yükselen protesto seslerinin özünü oluşturan Gezi İsyanı'yla daha bir açığa çıkan sınıfsal çelişkilerin derinleşmesidir. Kobanê eylemleri bu yükselişin, isyan çığlığının son halkası olmuştur. "Kamu düzenini" bozan salt Kobanê değil topyekûn direniş seslerinin dört bir yandan yükselmesidir.

Devletin daha çok şiddete yönelmesi baskı ve zulmün artırılması sınıfsal zeminde egemen sınıfları iktidarı kaybetme korkusuna kapıldığının bir işaretidir. Korkuları daha da büyüyecek, daha da saldırganlaşacak ama tarihin kaçınılmaz hükmünden o makus kaderlerinden kurtulamayacak, nasırlı ellerden yükselen balyozun altında ezilecekler. Korkunun ecele faydası yok bir değil on tane de olsa iktidarı kurtarmaya yetmeyecek o güvenlik paketi!

Ulusal çelişkinin doruk noktasına ulaştığı Kobanê eylemlerine gelmeden, ülkenin dört bir yanında yükselen protesto seslerinin özünü oluşturan Gezi İsyanı'yla daha bir açığa çıkan sınıfsal çelişkilerin derinleşmesidir. Kobanê eylemleri bu yükselişin, isyan çığlığının son halkası olmuştur. "Kamu düzenini" bozan salt Kobanê değil topyekûn direniş seslerinin dört bir yandan yükselmesidir.

“Hayattan çıkarı olmayanların, ölümden de çıkarı olmayacaktır”*

31 Mart günü “yüksek güvenilirlik” denen İstanbul Çağlayan Adliyesi’nde DHKP-C militanları, Berkin Elvan dosyasından sorumlu savcını esir alarak bir dizi talepte bulundu. Bu anlamlı devrimci eylemin sonucu, Savcı Mehmet Selim Kiraz’ın cezalandırılması ve Şafak Yayla ile Bahtiyar Doğru adlı devrimcilerin şehit düşmesi oldu. Ortaya çıkan sonucun, devletin savcısını da gözden çıkararak bir infaz etme biçimine büründüğü açıktır. Devlet, Berkin’in katillerini açıklamak yerine savcısını da gözden çıkarmaktan çekinmemiştir.

Kuşkusuz egemen güçlerin ve özellikle AKP’nin bu yaklaşımı katil birkaç polisini korumakla ilgili değildir. Meselelerin bir yanı devletin faşist gelenekleriyle ilgilidir. Devletin “terör örgütleriyle pazarlık yapmayacağı” (İŞİD, El-Kaide, vs. hariç!), zora karşı boyun eğmeyeceğine dair ideolojik yaklaşımı gerçekleştirmeye eksensizdir. Her ne kadar eylemlerle müzakere yolunun zorlandığı, sonuna kadar bu kanalın açık tutulmaya çalışıldığı, vb. ifade edilse de; bu tür araçları uzlaşmayı gerçekleştirme değil zaman kazanma, eylemi yorma eksensiz kullanmaktadırlar. Nihayetinde reflekslerinde devletin güç ve kudretini ne pahasına olursa olsun gösterme yaklaşımı hakimdir.

Ancak bundan da daha önemlisi bu eylem ile çıkacak sonuçlar üzerinden yaptığı ideolojik ve politik hesaplarıdır. İnce eleyip sıkı bir dokumadan sonra, çıkarlarını taviz vererek uzlaşma yerine kanlı bir tablonun çıkmasında bulmuştur devlet. Bu meşru, nitelikli, haklı devrimci eylemi ve hemen ertesi gün İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne yönelik eylemi, egemen sınıflar ve karşı-devrimci cenah nasıl bir politik çıkarın gerçekleşmesi ekseninde ele alacaktır? Bu oldukça önemlidir.

Hepsi kirli, hepsi aynı kökün dalları! Mesele hızla, eylemin hedef, amaç ve yöneliminden kaydırılmıştır. Bununla ilgili ciddi bir ön hazırlık yapıldığı, bir yol haritası belirlendiği görülmektedir. Eylem sırasında ve sonrasında uzun zamandır uykuya yatmış olan gerici, karşı-devrimci bütün cenahın bir koro oluşturmasına tanık olduk. Bu koroya, AKP muhalifliğinden kaynaklı ve Kürt meselesinde, Kürt Hareketi’nin silah bırakmasına odaklı ballı-kaymaklı demokrasi nutuğu atan liberal, tatlı su demokratlarının da dahil olduğunu gördük. Bu koro ağzlarını doldurarak, tüm içtenlikleriyle “terörü kınadıkların”, “21. yüzyıl Türkiye’sinde silahın artık adalet ve demokrasi mücadelesinde yeri olmadığını”, “bu tarz eylem çizgisinde olan örgütlerin istihbarat örgütleri ve odakları tarafından yönlendirildiği” söyleminin binbir çeşit türevini de geliştirerek piyasaya sürdü. Tüm ezilenleri eski düşünüş ve alışkanlıklardan arınmaya davet eden bu cenah, eskinin ne kadar bildik ve artık çürümüş yaklaşımı varsa hararetle savunmaya devam ediyor.

Ancak İslamcısından Kemalistine, liberalinden muhafazakarına, ümmetçisinden milliyetçisine hepsi her ne kadar aynı dil, yaklaşım ve çıkar ekseninde “devletini” koruma ve kollamaya dönüşmüş bir tutum olsa da, söz konusu eylemler üzerinden çatışma ortamına girmekten de kurtulamadılar. Bunun özellikle AKP ve hükümet tarafından bilinçli, tercihen bir seçim yatırımına dönüştüğünü söylemek yanlış olmayacaktır.

AKP hükümetinin birden çok kuş vurma hesabı!

Birincisi, AKP iç çatışmaları ve yarılmaları ile bir süredir gündemi meşgul etmekteydi. Hükümet ile Cumhurbaşkanı arasındaki açıktan yürüyen çatışmalar, Arınç-Gökçek kapışması ve görünmeyen-görünmeyen bir dizi ayrışma ve farklılık derinden derine boğucu bir ikilime neden olmuştur. AKP seçim arife-

sinde dahi engelleyemediği bu gerginlikler ve bozulan ikliminde kendisi açısından bir oksijen takviyesi olanağı bulmuştur. “Teröre karşı” tüm farklı düşünceler, inanç ve yaklaşımları kenetleme hevesi bir çeşit kendi iç sorunlarının üstüne kısa süreli de olsa örtü atma olarak yorumlanmalıdır.

İkincisi, AKP ve hükümet var olan sıkışmışlığı bu vesileyle hızla “bir kısım medya” ve muhalefete yönelerek rakiplerine bel altı vuruşlara yöneldi. Bu noktada aslında olmayan yapay bir sorun yaratıldığını söylemek gerekir. Zira gerçekleşen devrimci eylem en az kendileri kadar karşıtlığı CHP, MHP gibi faşist partiler de, “bir kısım medya” da oluşturmuştur. Ancak 31 Mart tarihinde eylemle ilgili ilk açıklamasından başlayarak A. Davutoğlu; CHP, MHP ve medyaya yüklenmiştir. “Teröre karşı milli bir birlik oluşturamamak” gibi aslında görünürde olmayan bir sorunu komik bir demagojiyle ele almıştır. 1 Nisan günü ise saldırısının dozunu artırmıştır. Savcının cenaze törenine katılmadıkları için Kılıçdaroğlu’na ve Bahçeli’ye yüklenmiş, yine özellikle hedefi Doğan Medya olan cenazeye akretitasyonun bizzat “kendi talimatı”

olduğunu vurgulamıştır. Özellikle Doğan medyasında savcının başına dayanmış namlunun yayınlanmasını gerekçe göstermiştir.

Ancak aynı medya grubunun konuya dair duyarlılığı yayınlara bakıldığında görülmektedir. Örneğin Mirgün Cabas attığı bir mesaj yüzünden uyarılmış, ertesi gün CNN Türk’deki programı yayınlanmamıştır. Yine Hürriyet’in ruhu ve her şeyi olan Ertuğrul Özkök, “devletimin yanındayım” başlıklı 90’lardan ve Hayata Dönüş operasyonundan kalma bir yazı yazmıştır. Ki hakikaten de AKP’ye muhaliflikleri onların devletin sahipleri olduğunu ortadan kaldırmıyor. Ancak özellikle Doğan Grubu’nun son süreçte AKP’ye muhalefette, -koşulların da elverişliliğinden kaynaklı- dozu artırdığı da kabul edilmelidir. Bu açıdan dış bileni-yordu. Son gelişmeler köpürtülerek bir ayar verme, hizaya çekme operasyonu-

yana sürdürmektedirler, bu eylem bunun dozunu daha fazla artırma bahanesi olmuştur. Ayrıca Gezi İsyanı gibi toplumsal bir hareket bir devrimci örgüte ya da sadece bir eylem biçimine hapsedilerek ideolojik ve politik özü karartılmaya çalışılmaktadır. Bu temelde toplumsal muhalefete yaygın ve karşı-devrimci bir psikolojik savaş açılmış durumdadır.

Bununla yetinilmemiştir. Sorun mezhep temelli bir ayrıma oturtulup süreç yönetilmeye çalışılmaktadır. Yeni Şafak yazarı AKP milletvekili adayları Kemal Öztürk; “Bugün hükümet karşıtı medyada sol ve radikal Alevi ağırlıklı bir haberci kadrosu etkinliğini sürdürüyor. Savcı cinayetinde de bu ekibin domine ettiği medya mensupları, akla hayale gelmeyecek sözlerle terör eylemini meşrulaştırmaya çalıştı” (2 Nisan) diyerek sorunu sistematik şekilde mezhep temeline oturtmaya çalışmaktadır. Bu noktada yalnız olmadığı, bunun AKP’ye yakın medyada yaygın bir çizgi olduğunu belirtmek gerekir.

Bu mezhepsel politikanın yeni bir düzeye hızla evrildiği görülmektedir. AKP grup toplantısında Davutoğlu tüm gruba fatiha okutmakta, Cumhurbaşkanı ölen savcının evinde bizzat Kuran okumakta, “tekbirler” eşliğinde cenaze evinden canlı yayında seçim konuşması yapmaktadır. Her gelişmeyi mezhepsel ayrıma oturtarak din eksensiz politikanın seçim süreci boyunca daha fazla artacağına sinyalini verdikleri görülmektedir. Bu geniş kitlelerin düşmanlaştırılmasına ve Aleviliğin daha fazla baskı altında kalmasına güçlü bir politik zemin sunacaktır.

Dördüncüsü, tüm egemen sınıfların topyekün tüm ideolojik, politik, iletişim araçlarıyla silahlı mücadeleye yönelik saldırıları da yoğunlaşmıştır. Uzun zamandır Kürt meselesi ve Kürt Hareketi bağlamında devrimci silahlı biçime yönelik sürdürülen ideolojik saldırılar devam etmektedir. Bu mücadelenin devrimin bittiğine dair her türlü demagoji ve manipülasyon yapılmaktadır. Savcıya ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne yönelik devrimci eylemler vesilesiyle bu koro daha gür bir ses çıkarmaya başlamıştır. Olgunlaşmakta olan devrimci durumun silahlı devrimci mücadele ile kaynaşması asıl korku ve endişedir. Geniş kitleler bu eksende bir ideolojik kuşatmaya alınmaktadır.

Seçim süreci ve reformizmin güçlü dalgası, bu meseleyi bahsettiğimiz politik karaktere büründürmektedir. Bu devrimci eylem ve eylemlerde şehit düşen devrimciler hiç kuşkusuz geniş bir kitlenin hafızasına onur ve şerefle kazınmıştır. Son sözlerinde “ezilen halka olan sevgilerini” ifade ederek şehit düşmüşlerdir. Yaşamayı devrimin çıkarlarını gözeterek seven, ölümü kucaklamaktan çekinmeyen bu yiğit devrimcileri ve eylemlerini hiçbir kirli hesap ve karşı-devrimci dalga karartamaz.

(*Oğuz Atay)

Yemen'de Zeydilerin isyanı ve gösterdikleri

Zeydilerin, Ensarullah Hareketi öncülüğünde Yemen'in başkenti Sana'yı ele geçirmesinden sonra devlet Başkanı **Hadi**'nin saklandığı Aden'e yürümleri üzerine ABD patentli Suudi Arabistan öncülüğünde 10 Arap ülkesi hava operasyonları başlattı.

Zeydilerin bu isyanı yeni değildir. Yemen'deki Şiiler kendilerini Hz Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin'in torunu Zeyd'e dayandırmaktadırlar. Zeyd, Emevilerle karşı isyanda katledilir ve cesedi çıplak bir şekilde bir direğe asılarak dört yıl bekletilir. Zeyd'in isyanını devam ettiren oğlu Yahya'nın da sonu aynı olur. Emeviler tarafından katledilmesinden sonra cesedi yıllarca asılı kalır. Zeydiler tarihleri boyunca hiçbir egemen devlete boyun eğmezler. Çeşitli dönemlerde 3 defa devlet kurarlar.

864 yılında İran taraflarında kurulan ilk Zeydi Devleti 1526'da Safeviler'e karıştı. Yemen'de 897'de kurulan diğer Zeydi Devleti ise Osmanlılar'ın Yemen'i işgal ettiği 1538'e kadar varlığını sürdürdü. Zeydiler Osmanlı'nın da egemenliğini kabul etmediler. Kendi imamları olan Zeydiler Osmanlı'nın halifeliğini reddettiler. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşında Osmanlı'dan tamamen kopuncaya kadar Zeydiler defalarca ayaklanmışlardır. Osmanlı hiçbir zaman tam olarak bir hâkimiyet sağlayamamıştır. Buradaki isyanlarda Osmanlı'nın her seferinde çok fazla askerini kaybettiği kayda geçmiştir: "Yemen türküsü" bu gerçeklik üzerinden ortaya çıkmıştır.

Yemen Osmanlı'dan ayrıldıktan sonra da bölge ülkelerinin hâkimiyet altına almaya çalıştığı, 1967'e kadar Aden'in İngiltere'nin elinde olduğu çatışmalı yıllar yaşadı. Aynı yıl Marksist Milli Kurtuluş Cephesi tarafından Güney Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti kuruldu. Bu süreçte Suudi Kralı **Faysal**, Kuzey Yemen Arap Cumhuriyeti'ne destek verdi. Kuzey ve Güney çeşitli kereler çatışmasının ardından 1993'te birleştiler. Fakat bu birleşme sonrasında Zeydiler baskı görmeye devam edince 2004 yılında **Hüseyin Bedreddin El-Husi** liderliğinde yeni bir isyan çıktı. Ali Abdullah Salih'in diktatörlüğüne karşı isyan eden Hüseyin Bedreddin El-Husi öldürüldü. Ensarullah Hareketi başına şimdiki liderleri **Abdulmelik Husi** ve **Yahya Husi** geldi. Mansur Hadi'nin Zeydilere yönelik ayırma-baskıcı politikalarının devam etmesi huzursuzluğunu büyümesine yol açtı. 2014 Ağustos ayında akar-yakıt zamları protestoları hızlı bir şekilde büyüdü.

Bu isyanda Husiler çok sayıda Sünni aşiretle hareket etti. Güney Yemen'in önemli bir kısmında etkinliği olan Arabistan Yarımadasındaki El Kaide'ye karşı savaşta Sünni aşiretlerin bir kısmı Husilerle birlik oldu ve karşılıklı olarak birbirlerine destek verdi. Ocak 2015'te başkent Sana'yı ele geçirdiler. Bunun üzerine Suudilerin öncülüğündeki askeri operasyon başlatıldı.

Yemen'e yönelik gerçekleştirilen askeri operasyonların nedeniyle ilgili bir-

çok fikir yürütülüyor. En önemlisi Zeydilerin İran ile ilişkileri. Zeydilerin iktidar alanlarını genişletmeleri durumunda İran Hürmüz Boğazı'ndan sonra dünyanın en önemli boğazlarından Bab el Mendeb'te de etkinliğini artırmış olacak. İran'ın Irak, Suriye ve Lübnan'dan sonra Yemen'de de etki gücünü artıracak olması başta Suudi Arabistan olmak üzere bölge ülkelerinin ve tabii ABD, İsrail ve Türkiye'yi de rahatsız etti.

Ortadoğu isyanlarından öğrenebilmek

Tarihsel anlatımından da görüleceği üzere Yemen'deki sorun yeni değildir. Zeydiliğin ezilmişliği ve bunun karşısında isyanları yüzyıllara dayanmaktadır. Yemen'de yaşananlar yüzyıllardır Ortadoğu'nun farklı ülkelerinde yaşananlardan çok farklı değildir. Şii- Sünni ayrımı ve iktidara gelen mezhebin diğerlerine yaşam hakkı tanımaması Ortadoğu'nun en önemli gerçeklerinden biridir. Mezhepler arası bu savaşlara Ortadoğu ülkelerinin yeraltı zenginliklerine (petrol, elmas vs.) sahip olmaları, önemli geçiş hatları üzerinde olmaları ve vazgeçilmez pazar alanları olmaları nedeniyle son 150 yıldır emperyalistlerin çıkardığı savaşlar eklenmelidir. Yemen'de emek sömürsü kölelik düzeyindedir. Çelişkilerin bu yoğunluğu sürekli isyanların sebebi olmuştur. Fakat bu isyanların en önemli özelliği, tamamen Ortadoğu'nun mevcut sosyolojik yapısına uygun olarak mezhep, bölge ve aşiret bağlarının üzerinden yük selmesidir. 20. yüzyıl boyunca "sol" olarak yükselen hareketler de ulusal kurtuluşçu olanlarda mezhep/bölge/aşiret üçgeninden kopuş sağlayamamışlardır. Yemen'in "Kuzey-Güney" ayrımı ve sonrasında "Marksist Milli Kurtuluş Cephesi" tarafından kurulan Yemen Halk Cumhuriyeti de esasta sünni aşiretlerin yaşadığı yerde var olmuştur. Emperyalistlere karşı ulusal kurtuluş savaşları da kendi yerel despotlarına karşı savaşında esasta İslamiyet'in farklı mezheplerinin ideolojisi altında olmuştur ve bu devam etmektedir. İsyancının bu niteliği devrimciler açısından isyanlara destek konusunda çekince nedeni olamaz. Filipinler'de Moro Ulusal Kurtuluş hareketi, Lübnan'da Hizbullah, Filistin'de Hamas ne ise şimdi Husilerin ayaklanması aynı niteliktedir ve devrimci, demokratların destek vermesi gerekmektedir.

Burada hemen bir parantez açmamız gerekmektedir. 20. yüzyıl boyunca bölgesel olarak görülen bu dini önderlikli hareketlerin dışında 2000 sonrasında El-Kaide ile birlikte sınırları tanımayan İslami hareketler de değerlendirmek zorundadır. Sovyetler Birliği'ne karşı oluşturulan "yeşil kuşak" stratejisi ekseninde ABD emperyalizmiyle dini örgütlerin yakın ilişkisinin olması ve El Kaide'nin Afganistan'da bu zeminde güçlenmesi hep tartışmalara yol açmıştır. Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra El-Kaide baş düşman olarak kendisine ABD'yi belirlemiştir ve cihat alanı olarak önceki hareketler gibi sınırlı bir coğrafyada kalma-

miştır. Nitekim Afrika'dan, Ortadoğu'ya ve Asya'ya kadar birçok ülkede önemli güçlere sahip durumdadır. Bu örgütleri "emperyalistlerin tankları", "Frankenştaynlar" vs. olarak değerlendirmek, çok büyük yanlış olacaktır. Bu değerlendirilme en başta emperyalistlerin baskıları, sömürgecilikleri karşısında baş kaldırıp hayatını kaybeden halklara haksızlık olacaktır. Dini ideolojileri nedeniyle ideolojik olarak asla uzlaşamayacağımız bu örgütler, emperyalist- kapitalizme karşı çıkıp istikrarsızlaştıkları ve askeri darbe vurdıkları müddetçe politik olarak kendi örgütlerinde değerlendirmek zorundadırlar. Bu örgütlerin yüzlerce yıllık baskı ve katliamlara karşı halkların "çığlıkları" olduğu unutulmamalıdır. İsyancının bu politik özü unutulup, modernist-kültüralist değerlendirmelere kapıldığında; ideolojik/politik olarak burjuvazinin yanına düşmek kaçınılmazdır. Bunun son örneğini Charlie Hebdo saldırısında gördük. Charlie Hebdo saldırısı en az burjuva kalemşorları kadar sol-sosyalist basında da "insani değerler", "kaleme kaleme karşılık vermek" gibi sınıfsallıkla ilgisi olmayan yorumlar ekserinde ele alınıp lanetlendi. Oysa Marksistler olarak bizler çok iyi biliyoruz ki "mutlak adalet", "mutlak özgürlük", "evrensel insani değerler" gibi söylemlerin hiçbir gerçekliği yoktur! Ezilenlerin ve ezenlerin olduğu bir dünya da bunların hepsi sınıfsaldır. Tıpkı komünist devrimcilerin gerektiği zaman burjuva ideolojisinin üretim merkezlerini kendilerinde vurma hakkı görebilecekleri gibi. Charlie Hebdo dergisinin yayın çizgisi sonrasında da net ortaya çıktığı gibi, özellikle de Ortadoğu halklarının "akıldan yoksun"

olan inançlarını aşağılama üzerinedir. Charlie Hebdo'nun bu özelliği Papa resimleri yapmasıyla örtülmeye çalışıldıysa da milyarlarca insanın inancına saygı duyulmamasının tartışılmaması ve inanca yönelik Müslümanların en hassas olduğu "resim" konusu üzerinden saldırı yapılmasının neden "özgürlük" olarak değerlendirildiğinin gündeme alınmaması ciddi bir sorundur. Burada Charlie Hebdo saldırısını doğru bulma gibi bir yaklaşım çıkarılmamalı.

Ortadoğu ülkelerindeki gerçeklik yakın zamanda değişecek gibi durmamaktadır. Şu anda hiçbir ülkede mezhep/bölge/aşiret çelişkilerini aşacak şekilde ezilenleri, egemenlere karşı isyana yöneltebilecek bir komünist hareketin "esamesi" dahi okunmamaktadır. Komünist hareketler çıkana kadar da ezilenlerin savaşları farklı bayraklarla olacaktır. Böyle bir durumda bize düşen burjuvazinin ezilenleri parçalamak için "evrenselleştirip" mutlaklaştırmaya çalıştığı tuzakların farkına varmaktır.

Görülmelidir ki, Arap sokakları sakin de, fırtınalar eserken de yüzyıllardır lanetlenmektedir! Sakinken Arap halkları "diktatörlerine ses çıkarmamakla" suçlanmaktadır, isyan çıktığında ise akılcı insani değerlere saygılı olmamakla suçlanmaktadır. Ama bir türlü ezilenlerin çığlıkları olduğu görülmemektedir. Ortadoğu'daki mevcut isyanlar 100-150 yıl öncesinde Avrupa'da yaşanan isyanlar kadar değerli bilgileri ve ele alışları bize öğretecektir. Bu kapsamda Zeydilerin isyanı sahiplenilmeli ve ABD'nin himayesinde, Suudi Arabistan öncülüğünde yapılan operasyonlara karşı çıkılmalıdır!

Boko Haram 7 bin 300 sivil katletmiş

H. Merkezi: Birleşmiş Milletler; faşist, dinci Boko Haram örgütünün, 2014'ten bu yana Nijerya, Çad, Kamerun ve Nijer'de 7 bin 300 sivil katlettiğini duyurdu. BM İnsani İşler Sorumlusu **Kyung Wha Kang**, daha önce DAİŞ'e biat ettiğini açıklayan Boko Haram'ın 2015 Ocak ayından bu yana bin sivil öldürdüğünü belirtti. Açıklamaya göre, 2014'ten bu yana yapılan saldırılarda 7 bin 300 sivil yaşamını yitirdi.

Boko Haram'ın tecavüz, çocuk ticareti, etnik soykırım gibi ağır insanlık suçlarını işlediğini ifade eden Kyung Wha Kang; bu bölgelerde 300 okulun yıkıldığını, sağlık sisteminin sadece yüzde 40'ının işlediğini kaydetti.

BM Afrika Özel Temsilcisi **Mohamed İbn Chambas** ise bölge ülkelerinin askerlerinden oluşan özel birliklerin de ele geçirdikleri yerlerde insan hakları ihlalleri yaptıkları uyarısında bulundu.

Egemenlerin kutuplaştırma siyasetini kırmak bizim görevimizdir!

Seçimler yaklaşırken sistem partileri tarafından Alevilere yönelik vaatler sıralanmaya başlandı. AKP'nin iç çelişkileriyle uğraşmaktan etrafa bakacak hali kalmamışsa da "Alevi okulu" açtırarak açılışında ne kadar "samimi" olduğunu göstermeye çalışıyor. Davutoğlu da hemen bir düşünler sofrası kurdurttu ve sofraya katılanların verdiği müjdeli haberlere göre, Alevilerin taleplerini tek tek not aldı ve yakından ilgilendi. CHP'de birkaç yıl önceki "Alevi Kılıçdaroğlu" hamlesinden sonra bu sefer tüm belediyelerinde Cemevleri yaptırılması kararı aldı. Ayrıca "İnanç Özgürlüğünün 10 Şartı" başlığıyla bir broşür hazırladı. Yaşanan 6 Alevi katliamının 5'inde hükümette olan CHP, hazırladığı broşürde inanç özgürlüğünün birinci şartı olarak "can güvenliği"ni koyuyor!

1990'lı yıllardan itibaren gelişmeye başlayan Alevi hareketinin önemli birçok kurumunun yönünü HDP'ye çevirmesi bu panik atağın nedenleridir. Gelişen bu Alevi hareketi, çok açık bir şekilde yüzünü sola dönen bir hareketti. Bu gerçeklik "devlet Alevisi" yaratılması çabalarına ve tüm imha, inkâr ve asimilasyon uğraşlarına rağmen böyledir.

"Tek Millet, Tek Din ve Tek Dil"

Aleviler Osmanlı'da özellikle Yavuz döneminden itibaren giderek artan bir şekilde katliamlara baskı ve asimilasyon politikalarına maruz kalmışlardır.

Ezilenlerin isyanının da ve Sünni inançtan halk bölükleriyle buluşmalarını için tarih boyunca "mezhep siyaseti" ustalıklı kullanılmıştır. Mustafa Kemal de bu ustalardan biridir. Türkiye devletinin kurulma sürecinde M. Kemal, iktidar mücadelesinde Kürtleri ve Alevileri yanına çekecek bir siyaset izler. Kürtler Lozan görüşmeleriyle birlikte oynanan oyunu fark edip, günümüze kadar gelen mücadelelerini çeşitli biçimlerde sürdüreceklerdir. Aleviler açısından da durum farklı olmayacaktır.

M. Kemal, Sivas Kongresi'nin ardından Hacı Bektaş kasabasına uğrar ve Hacı Bektaş dergâhını ziyaret eder. Yüzyıllardır Osmanlı yönetimi tarafından sadece baskı ve

katliamlar dolayısıyla "hatırlanan" Aleviler arasında bu ziyaret önemli bir etki yaratır. Dönemin postnişi **Çelebi Cemalettin Efendi**, Ocak 1920'de M. Kemal'e destek çağrısı yapar. Kendisi Nisan 1920'de kurulan ilk mecliste mebus olur ve başkan vekilliğine getirilir. Bu gelişmeler M. Kemal'in yanında yer alınmasıyla imha ve inkâr siyasetinin sona ereceği kanısımı güçlendirir. Cemallettin Efendi'nin ölümünden sonra pirlık makamına gelen kardeşi **Veliyeddin Efendi** de (Ulusoy) M. Kemal'e destek çağrısı yapar. Kaynaklar bu desteklerin herhangi bir taahhüde dayalı olarak verilmediğini gösteriyor. Aleviler sadece tanınmak ve can güvenliği sorunu olmadan inançlarını yaşamak istemektedirler. Cumhuriyetin ilanından sonra hilafetin kaldırılması, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması şeklinde açıklanan laikliğin savunulması, medreselerin kapatılması gibi uygulamalar da Aleviler arasında hoşnutsuzlukla karşılanır. Fakat M. Kemal, iktidarını sağlama alır almaz işler tersine döner. "Tek millet, tek din, tek dil" faşist siyaseti devreye girer.

30 Kasım 1925'te çıkarılan Tekke ve Zaviyelerin Kapatılmasına Dair Kanun ile Alevilerin bütün dergâhları kapatılır. İlk kapatılan kurum halen ibadete kapalı olan Hacı Bektaş Dergâhı'dır. Hacı Bektaş Dergâhı'nın değerli eşyaları Etnografya Müzesi'ne kaldırılır, geri kalanlar haraç mezat satılır.

Hacı Bektaş Dergâhı 1964 yılında müze haline getirilir. Kanunla birlikte dedelik kurumu yasaklanır. Tekke ve zaviyelerin kapatılması kanunuyla birlikte Sünni dergâhlar, tarikat ve tekkeler de kapatılır. Fakat kısa bir süre içinde yapılan düzenlemelerle kurulan Diyanet İşleri Reisliği bünyesinde devlet eliyle ve maddi olanaklar sağlanarak yeni bir şekilde faaliyetlerini sürdürmeleri sağlanır. Kuran kursları çeşitli tarikatların eğitim için kullandıkları yollardan olmuştur. 18 Mart 1925'te çıkarılan Köy Kanunu ile de mezheb, inancına bakılmadan tüm köylerde cami kurulup, imam görevlendirilmesi kararı alınmıştır. Köy "camisi olan yer" şeklinde başlayan tanımla ifadelendirilmiştir.

Diyanet İşleri Reisliği vasıtasıyla devlet Alevilerin ve diğer inançlardan inkârı siyasetini sistemli bir şekilde yürütür. Günümüzdeki adıyla Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB) aslında Sünni inancını da "modern topluma" uygun hale getirme misyonunu üstlenir. Yani devletin Sünni'sini yaratmayı hedefler. DİB'in başörtüsü yasakları, memurların sakal bırakmaması, Cuma namazı saatleri ve Kur'an Kerim'in yorumlanması gibi birçok konuda halkın Sünni inancını da serbestçe yaşamasının önündeki engel olmuş-

tur. Egemenlerin "inancını" ritüelleriyle birlikte "devletin güvenliği ve bekası" için halklara dayatan bir kurum olmuştur. Bu yanıyla DİB'in kaldırılması talebi, Alevi-Sünni ayrımı olmadan tüm ezilenlerin destekleyebileceği bir talep haline getirilebilir.

Cumhuriyet kurulduktan kısa bir süre sonra başlayan bu uygulamalar ve Kızılbaş Aleviliğinin merkezlerinden Dersim'de yapılan katliamlarla birlikte Aleviler CHP'den umudu keserler. Ama yine gelişen bağımsız bir hareketleri yoktur. Bu da sürekli olarak mevcut sisteme içerisindeki ufak nüans farklılıklarına büyük önem vermelerine yol açmıştır. Bunun sonucunda 1946 yılında yapılan ilk çok partili seçimde toplu olarak Demokrat Parti'ye (DP) yönelirler. Alevilerin yoğun olarak yaşadığı Amasya, Tokat, Erzurum, Dersim, Sivas, Çorum ve Maraş'ta DP kazanır. Fakat ülke genelinde seçimleri CHP kazanmış ve hükümet olmuştur.

CHP, 1950 yılına kadar olan süreçte önce Din Bilgisi derslerinin verilmesini sağlar. 1948'de de birçok İmam Hatip okulunu faaliyete sokar. 1950'de çok sayıda türbeyi tekrar açtırsa da bunların arasında hiç Alevi türbesi yoktur. CHP'nin bu politikalarına devam etmesi "Yeter! Söz Millet'in" diyen DP'ye yönelimi artırır. 1950 seçimlerinde Alevilerin %80'den fazlası DP'ye oy verir. Fakat DP de uyguladığı muhafazakâr politikalar ve inançlar üzerindeki baskılarıyla CHP'den farklı olmadığını kısa süre içerisinde ortaya serer.

Halkımızın her kesimine gidelim! Örgütlenelim!

1960'lı yıllarda başta TİP olmak üzere muhalif sol hareketlere ve sonrasında devrimci örgütlere Alevilerin belirgin bir yönelimi olur. Ve bunda hem CHP hem de DP'nin politikalarının birbirinden farklı olmadığını görmesi kadar kırdan kente göçün getirdiği sınıfsal farklılaşmanın da önemli bir payı olduğu düşünülmektedir. Devrimci örgütlere kayış inanç ekseninden ziyade sınıfsal ekseneydi. Fakat bu yönelimlerin olması düzen içi partilerden kopuş olduğunu göstermiyordu. Aksine CHP o dönemlerden itibaren "şeriat" korkusunu kullanmaya başladı. "Ortanın solu" kavramı ve "Halkçı Ecevit" propagandasıyla 1973 ve 1977 yıllarında CHP Alevilerin yaşadığı bölgelerden birinci parti olarak çıktı.

12 Eylül darbesinin buldozer etkisi ve beraberinde geliştirilen "yeşil kuşak" projesinin yaratığı korku ile Aleviler SHP, DSP ve CHP geleneklerine oy vermeye, desteklemeye devam ederler. Fakat bir yandan da bu partilerden bağımsız şekilde kendi özgül so-

runları etrafında yasaların izin verdiği ölçüde örgütlenmeler yaratmaya çalıştılar. 1988 yılında kurulan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'ni (PSAKD) bu kapsamda sayabiliriz. Her ne kadar uzun dönem CHP'nin etkisi görüldüyse de 2000'lerden sonra arayışlar hızlanır.

Hangi parti olduğu fark etmeksizin düzenin tüm partileri "devletin Alevisini" yaratma peşindedirler. AKP'nin ve CHP'nin geldiği gelenek ile tüm tarihi Alevi inancının reddi ve Alevilerin imhasından oluşmaktadır. CHP'nin sunduğu 10 şart Alevi sorununa dair bir çözüm geliştirmekten ziyade "devlet Aleviliği" yaratacak nitelikte olmasına rağmen kendisinin iktidar olduğu dönemlerde dahi uygulanmamıştır, aksi politikalar hayata geçirilmiştir. CHP'nin başına Alevi olduğunu söylemekten dahi kaçınan bir Alevi(!)yi getirmeleri gerçek yüzlerini maskeleyemeye yetmemektedir.

Aleviler yüzünü HDP'ye döndü

Alevi halkımızın son yıllarda taleplerini formüle ederek kendi öz örgütlenmeleriyle alanlara çıkmaları ve Haziran seçimlerinde HDP'ye oy vereceklerini açıklamaları çok önemlidir. Bununla birlikte devrimcilerin bu gelişen hareketle çok daha güçlü bir şekilde ilişkilenmeleri zorunluluğu orta yerde durmaktadır. Ezilen inançlara mensup halkımızın mücadelesinin içerisinde olmak ve mücadeleyi devrimci temelde sisteme yöneltmek devrimcilerin görevidir. Komünistler, Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar sürdürülen tekçi faşizan yapının oluşturduğu kutuplaştırmayı etkisizleştirebilecek tek güçtür. Ortadoğu mezhepler çatışması şeklinde cereyan eden savaşlarla kanarken "Alevi-Sünni çelişkisi suni çelişkidir" deyip mevcut gerçekliğe gözlerini kapayamaz.

Sünni emekçiler içerisinde yürütülecek çalışmaların temel konularında birinin inanç özgürlüğü ve ezilen inanç kesimlerinin hakları olması gerektiği açıktır. Diğer taraftan egemenlerin İslamiyet'in Sünni yorumunu kendi bekaları için nasıl kullandıklarının teşhirini yapabilmek ve ezilenlerin ortak politikasını oluşturabilmek görevleri de bizi beklemektedir. Egemenlerin kutuplaştırıcı siyaseti başka türlü aşamaz. En önemlisi de inanç özgürlüğünün ve eşit yaşamın koşullarının hiçbir sömürücü sistemde mümkün olmadığını ve demokratik devrim zorunluluğunun savunulmasıdır. Bunun yolu da her inançtan ve ulustan emekçi halkımız içerisinde her türlü mücadele yöntemiyle faaliyet yürütmektir. Bu birkaç aylık seçim faaliyeti bize bu kapsamda önemli olanaklar sunmaktadır.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Halil Çakıroğlu: 1968 Elbistan doğumlu olan Çakıroğlu, Proletarya Partisi'nin kadrosuydu. 3 Ekim 1990 tarihinde Ümraniye Tekel deposundaki kamulaştırma eylemi esnasında kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada yaralı olarak yakalandı. Şubat 1993'te Bayrampaşa Hapishanesi'nden firar etti ve zaman kaybetmeksizin faaliyete kaldığı yerden devam etti. 1. OP-K'da siyasi komiser olarak görev alan Çakıroğlu 15 Nisan 1995 tarihinde Erzincan Kemah'ta kolluk güçleriyle çıkan çatışmada

ölümsüzleşti.

Süheyla Dağdeviren: Dersim Nazimiye'de dünyaya gelen Dağdeviren, Ankara Hemsirelik Okulu Cerrahi bölümünü bitirerek çeşitli hastanelerde hemşirelik yaptı. 1990'da profesyonel faaliyete katıldı. Birliğin doktoru olarak 5 yıl savaştı, mücadeledeki duruşu ile kadına dayatılan ikincil konuma karşı da cepheden tavrı alan örnek savaşçılardan biri oldu.

Munzur Keskin: 1969 Dersim Pertek doğumlu olan Munzur Keskin, ateş hattındaki bazı yaralı yoldaşlarını çatışma alanının dışına çıkardıktan sonra tekrar geride kalan yoldaşlarının yanına dönmeye

çalışırken ölümsüzleşti.

Yahya Kara: 1954 Çanakkale doğumlu olan Kara, Almanya'da Proletarya Partisi taraftarı olarak mücadele ederken 10 Nisan 1981'de bir iş cinayeti sonucu ölümsüzleşti.

Kemal Şahin: Şahin, Almanya'da 1997 yılında yakalandığı kanser hastalığı sonucu 11 Nisan 1998'de yaşamını yitirdi.

Seyit Külekçi: 1961 Elbistan Gücük köyü doğumlu olan Seyit Külekçi, ailesiyle göç ettiği Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde Proletarya Partisi'yle tanıştı. Tutuklandığında 1996 ölüm orucu direnişçisi olarak Proletarya Partisi temsilcisi olma

onurunu taşıyandı. 14 Nisan 1999'da Tokat Merkezine bağlı Arhoğ köyünde kolluk güçleriyle girdikleri çatışmada **Doğan Altun**'la birlikte ölümsüzleşti.

Doğan Altun: 1972 yılında Erzincan Tercan'a bağlı Kızılmağara köyünde dünyaya gelen Doğan Altun, 1993 yılında İstanbul'da Gençlik ile ilişkiye geçti. İşçi-semt alanında faaliyet yürüttü. 1996 yılında profesyonel faaliyete katıldı.

Elif Külekçi: Seyit Külekçi'nin annesi Elif Külekçi, hapishane kapılarında, açlık grevlerinde, mitinglerde, yürüyüşlerde, şehit cenazelerinde, kayıplara karşı eylemlerde hep en öndeydi.

“Devletin ideolojisine karşı,

Antakya: 2015 Genel Seçimleri'ne az bir zaman kala ülkenin dört bir yanında seçim çalışmaları yoğunlaşıyor. Özgür Gelecek gazetesi olarak adımı yalnızca patlayan bombalarla duyduğumuz Antakya Reyhanlı'da **Halkların Demokratik Partisi (HDP)**'den aday adayı olan **Mehmet Oğur** ile bir röportaj gerçekleştirdik. Bu röportajı gerçekleştirmemizde Oğur'un Çerkes kimliğiyle beraber HDP'de yer almasının önemli bir etkisi var.

1956 yılında Reyhanlı'da Çerkes bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Oğur, 70'li yıllarda dönemin politik etkisi ile birlikte devrimci düşüncelerle tanışıyor ve Ankara Kafkas Derneği'nde aktif çalışmalara katılıyor. 1976 yılında Türkiye İşçi Partisi (TİP)'nde aktif olarak çalışma yürüten Oğur, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'na kadar partinin Hatay İl Sekreteri olarak mücadelesini sürdürüyor. Sonrasında ise birçok farklı ülkede makine mühendisi olarak uzun yıllar çalışan Oğur'dan Reyhanlı'yı, HDP'deki aday adaylığı sürecini ve HDP'nin Reyhanlı'da nasıl bir var oluş göstereceğini dinledik.

Özgür Gelecek: Reyhanlı, birçok farklı etnik kimliği olan insanı barındırıyor. Bu etnik kimlikleri ve aralarındaki ilişkilenişi aktarabilir misiniz?

Mehmet Oğur: Reyhanlı, Türkmenler, Havari dediğimiz Sünni Araplar ve Çerkes halklarının bileşiminden oluşuyor diyebiliriz. Sonradan devletin göç ettirme politikaları sonucu Kürtler de Reyhanlı'ya geliyor. Burada Çerkeslerin ortalama nüfusu iki bin civarında ancak yoğun göç veriyor. Nüfusun büyük bir çoğunluğunu ise Sünni Araplar oluşturuyor.

Reyhanlı'da Çerkesler ve Araplar arasında genel anlamda bir sorun ya-

Egemenlerin baskı altına aldığı bütün halkları biraraya getirme ve devletle eklemelenmiş bütün partilere karşı olmak adına (çünkü sistem partilerinin hepsi aynı konumda) herkesin bir çıkış yolu var; HDP bir çıkış yoludur.

kendi ideolojimizi anlatacağız”

şanmamıştır ancak öğrencilik zamanlarımı hatırlıyorum, genelde Türkmenlerle sorun yaşadık. Bunun temelinde ise devletin Türkmenleri burada kendi politikalarına göre şekillendirmesi... Yani Türkmenler o süreçte devleti temsil ediyordu aslında. Çerkesler kapalı bir toplum olduğundan “yabancılar” mahallelerimize dahi giremezdi. Ancak bu belli anlamlarda kırılmış durumda.

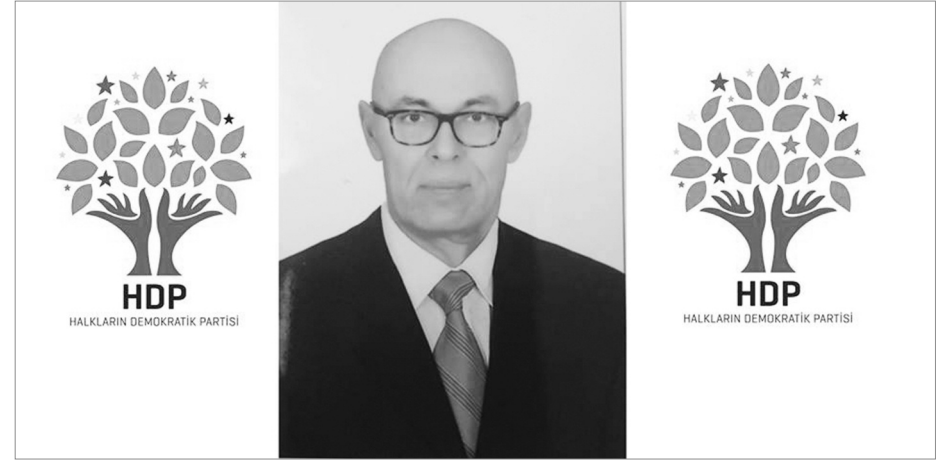
Eskiden Türkmen kesimi MHP, Çerkesler ve Araplar'ın büyük çoğunluğu CHP'ye oy verirdi.

- 11 Mayıs 2013 yılında Reyhanlı da bir patlama oldu ve onlarca kişi yaşamını kaybetti. Bu sürecin sonrasında Çerkeslerin nasıl tepkisi oldu?

- Reyhanlı Katliamı'nın ardından burada bir çok eylem oldu. Çerkes Derneği de aktif olarak bu eylemlere katıldı. Ancak şunu görmek lazım siyasi bir çalışma yok burada, tepkiler de kaybolup gidiyor bu nedenle.

- Peki nasıl HDP içerisinde yer almaya karar verdiniz?

- Türkiye'nin geçtiği bu kavşakta HDP'nin Türkiyelileşme Projesi'ni ve bu anlamdaki programı, önermeleri ve mücadele şeklini çok önemli görüyorum. Bu süreçte herkesin sorumlu-

luğu var ve ben de dışarıdan gazel okumak değil, sorumluluk almak için HDP'nin içerisinde yer almaya karar verdim. Kişisel olarak çok şey katacağımı da düşünüyorum. Bu bölgenin insanı olarak başka yerlerden de aday olabileceğim halde burayı tercih ettim.

Çünkü, Ortadoğu'nun durumu herkesin malumu, Kobanê direnişi var çok değerli. Yanıbaşımızda Afrin Kantonu var, yarın öbür gün orası da karışacak. Çünkü emperyalizmin bütün güçleri cirit atıyor. Bu süreçte görev almak, yer almak, politikleşmeyi üst seviyeye çıkarmak, HDP çatısı altında bir örgütlülüğe dönüştürme noktasında katkı sağlayacağımızı düşünerek bu işe soyunduk.

- AKP her geçtiğimiz dönem oylarını Reyhanlı'da artırıyor. HDP Reyhanlı'da nasıl bir çalışma yürütülüyor/yürütülecek?

- Öncelikle bu süreci örgütlenme aracı olarak görüyoruz. Bunu oluşturabilmek için ise Reyhanlı'nın merkezi yerinde bir seçim bürosu kiralandık, eksikliklerini tamamlamaya çalışıyoruz, birkaç gün içerisinde tüm renklerimizle orada olacağız. Bu ayı buluşma süreci olarak değerlendire-

ceğiz. Köyleri çok önemsiyoruz. Özellikle gençlerin büyük çoğunluğu işsiz, geçim kaynağı Cilvegözü Hudut Kapısı. Özellikle sınır köylerinde ciddi sorunlarla karşılaşıyor.

Sınır ticareti dışında tarımla uğraşan halkın başka gelir kaynağı yok, bu nedenle ciddi yoksulluk, işsizlik, gelecek endişesi var. Sonuç olarak uyuşturucu yaygınlaşıyor. Bu nedenle özellikle gençlere dönük çalışma önemli. Kadınlarımız HDP'nin de çok önemseydiği bir alan, kadın örgütlenmesini önemli görüyoruz. Şu anda kadınlarla aileler görüşüyor. Çalışma ekipleri oluşturulmaya çalışılıyor mahallelerde.

Son söz olarak; egemenlerin baskı altına aldığı bütün halkları biraraya getirme ve devletle eklemelenmiş bütün partilere karşı olmak adına (çünkü sistem partilerinin hepsi aynı konumda) herkesin bir çıkış yolu var; HDP bir çıkış yoludur. HDP işçiden, köylüden, emekçiden, ötekileştirilmiş halktan yana olan bir partidir. Demokratik özerkliği daha da açacağız. Bizim argümanlarımız güçlü; halka hitap ediyoruz. Biz devletin ideolojisine karşı kendi ideolojimizi anlatmaya, dokumaya çalışacağız. Sonucunu da hep birlikte göreceğiz.

Rojava'da direniş büyümeye devam ediyor!

H. Merkezi: DAİŞ'in Rojava'daki saldırıları ile beraber, birçok bölgede saldırılar YPG/YPJ güçleri tarafından püskürtülmeye devam ediyor; ödenen bedellerle direniş her geçen gün daha da büyüyor. Bölgedeki son gelişmelere ki-

saca göz atacak olursak;

YPG Basın Merkezi, DAİŞ çetelerine yönelik 30 Mart gecesi Til

Temir ve Kobanê'de gerçekleştirilen eylemlerde 5 çete üyesinin öldürüldüğünü duyurdu. YPG, çete gruplarının Til Temir'e bağlı

Menacir köyünün 2 km güneyinde bulunan Ehraz köyüne yönelik bir saldırı girişiminde bulunduğunu kaydetti. Ayrıca DAİŞ'in Kobanê'nin güneydoğusunda bulunan Mîlê köyüne yönelik bir saldırı düzenlediği ve YPG savaşçılarının müdahalesiyle çatışmaya dönüşen saldırıda 2 çete üyesinin öldürüldüğü öğrenildi.

Yine Kobanê'de YPG/YPJ güçlerinin, DAİŞ çetelerine dönük başlatılan saldırı hamlesi kapsamında kentin batı cephesinde çetelerin konumlandığı Şêxler Kasabası'nı, 6 Mart günü temizlediği öğrenildi. Kasabayı terk eden çete üyelerinin Fırat Nehri'nin doğu yakasında yer alan kentten, batı yakasındaki Celabrus'a kaçtığı; kaçan çeteler için TC devletinin baraj kapaklarını önce kapatması, YPG/YPJ savaşçılarının kente girmesi sonrası ise kapakları yeniden açtı.

Kobanê'de batı cephesinde de

Gundê Milazê'den (Milazê Köyü) başlayan hamle kapsamında, köyün yamaçlarında bulunan tepede yaşanan ve çetelerin ağır kayıplar verdiği ve çetelerin bölgeden kaçması sonucu yüklü miktardaki cephanede YPG/YPJ savaşçılarına eline geçtiği gelen bilgiler arasında. 31 Mart günü ise YPG Basın Merkezi yazılı bir açıklama yaparak, YPG güçleri Cizîrê Kantonu'na bağlı Til Berak ile Hol arasında bulunan Til Sawan köyünde saldırı hazırlığında olan çetelere operasyon gerçekleştirildiğini duyurdu. YPG, operasyon sonucunda tespit edilebilen 10 çete üyesinin öldürüldüğünü duyurdu.

YPG Basın Merkezi, Cizîrê ve Kobanê kantonlarında DAİŞ çeteleriyle girilen çatışmalarda 41 çete üyesinin öldürüldüğünü, Til Temir'deki çatışmalarda ise 4 savaşçının yaşamını yitirdiğini duyurdu.

Aydos halkı: "İşgalci değil, hak sahibiyiz!"

Kartal: Pendik Belediyesi'nin "Kentsel dönüşüm" adı altında yoksul ve emekçi mahallelerde sürgün gerçekleştiren bölgeyi ranta açma çalışmalarına karşı Aydos ve Süluntepe'de yaşayan halk kuhtarlık önünden Pendik Belediyesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Pendik Ertuğrul Gazi Süluntepe Kentsel Dönüşüm İmar Kamulaştırma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği (ER-SÜLDER)'nde örgütlenerek kentsel dönüşümüne karşı mücadele yürüten halk, Aydos mahalle muhtarlığının önünden Pendik Belediye Başkanlığı'na 5 Nisan günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. 10 km'lik yolu halay, ellik ve

marşlar söyleyerek Pendik Belediyesi önüne gelen Aydos halkı, mücadelede ısrarcı olacaklarını "**İşgalci değil, hak sahibiyiz**" sloganıyla gurur bir şekilde haykırdı.

Partizan da hukuki sürecin başlatılması sürecinde ve eylem için Aydos halkı ile birlikte mahallede bildiri ve ozalit çalışması yaparak bu sürecin bir parçası oldu, çeşitli çalışmalar yaparak duyarlılık çağrısında bulundu. Yürüyüşe **Grup İsyân Ateşi**, Gülsuyu-Gülensu Güzelleştirme Derneği, **TMMOB**, Açılım Hukuk Bürosu, **Yeni Demokrat Kadın** ve birçok devrimci, demokrat çevre destek verdi.

Niçin Aydos ve Süluntepe?

Aydos ve Süluntepe, rant politikaları bakımından belediyenin iştahını kabartan bir yerde durmasının nedeni; Ormana bitişik, temiz havasıyla bir yanında siteler ve villalar bulunan bu bölge, Sabiha Gökçen havaalanının da yakınında ve havaalanına yapılması düşünülen metro hattının Aydos ve Süluntepe'den geçecek olması mahalleyi daha da değerli kılıyor.

Mahallede hemen hiçbir evin tapusu bulunmuyor. Yıllardır insanlar tapu talebini dillendiriyor. Belediye ise bu talebi karşılıymış gibi yaparak halkı borçlandırarak Milli Emlak'tan devraldığı parselleri tekrar halka satışını gerçekleştirmek istiyor. Ancak belediyenin evdeki hesabı çarşıya uymayacak gibi görünüyor. Çünkü mahalle halkı rant politikalarına karşı bir araya geliyor, toplantılar yapıyor ve sokak sokak, ev ev çalışmalar öüyor.

Hisseli sözleşme değil, İfrazlı tapumuzu istiyoruz

10 km'lik yol sonunda Pendik Belediyesi önünde bir araya gelen yüzlerce mahalleli adına kısa bir bilgilendirme yapılarak basın açıklamasına geçildi.

Açıklamayı dernek yönetici **Ünal Yiğit** yaptı. Yiğit ilk olarak Pendik Belediyesi ile yapılan görüşmede "Hisseli Senetlerin" ne anlama geldiğini sorulduğunu ve mahallelerine yapılacak olan sosyal projenin ne olduğu, nasıl hak sahibi olunacağını sorulduğu ve gecekondu dairesi planlarının ne olduğunu sormalarına rağmen Fen İşleri Müdürü ile yapılan görüşmede "Bir planın olduğu ancak bu planın halkla paylaşılmayacağı" cevabını aldığını söyledi.

Açıklamanın devamında Yiğit, "Yasada katılımcı anlayışla planın o bölgenin halkıyla birlikte yapılmasına denmesine rağmen mahalle halkıyla paylaşılmayan bu projenin mahalle halkını gözetmeyen bir proje olmadığını gösterir" dedi ve ekledi: "Bir elin nesi var iki elin sesi var" anlayışıyla hareket etmeli ve kendi geleceğimizi kendimiz belirlemeliyiz".

"Talat Türkoğlu'nun akıbeti açıklansın"

İstanbul: Cumartesi Anneleri eylemlerinin 523. haftasında adalet arayışlarını sürdürdü. Eylemde Cumartesi Anneleri 1 Nisan 1996'da İstanbul'a dönmek için Edirne'den ayrıldığı gün gözaltına alınarak kaybedilen **Talat Türkoğlu**'nun akıbetini sordu, failerin yargılanmasını istedi.

Eylemde Tolga Baykal Ceylan'ın annesi **Kadriye Ceylan** söz alarak Erdoğan'ın Cumartesi Anneleri'ne 2011 yılında söz verdiğini geçen süre içinde bir ilerleme kaydedilmediğini söyledi. Ardından söz alan Talat Türkoğlu'nun kardeşi **Jülide Türkoğlu** umutlarını yitirmiş olsalar da cezasızlığın son bulmasını istediklerini söyledi. Haftanın açıklamasını yapan **Gönül Sonbahar** ise, soruşturmada hiçbir aşama katılmadığını fakat AİHM'in Türkiye'yi mahkûm ettiğini söyledi.

Cömert davasında erteleme

H. Merkezi: Gezi İsyanı sırasında Antakya'da polislin attığı gaz bombası ile öldürülen **Abdullah Cömert**'in davasına 1 Nisan'da Balıkesir'de devam edildi. Abdöcan için adalet istemek üzere Balıkesir'e gelenler adliye önünde toplanırken adliye çevresi polis tarafından abluka altına alındı.

Mahkeme başkanının talimatıyla duruşma salonunun olduğu kata Cömert ailesi ve avukatlar dışında kimse alınmadı. Mahkeme, avukatların duruşma salonunda bilgisayarlarını açmalarına izin vermemesi üzerine avukatlardan bazıları, "Bizi sorguyu yapamaz duruma getiriyorsunuz" diyerek duruşma salonunu terk etti. Daha önce alınan tanık ifadelerinin

okunacağı duruşmaya, sanık polis **Ahmet Kuş** SEGBİS sistemi ile katıldı.

Sanık polis, "Ara sokaklara dağılanlara emirle atış yaptık. 3 Haziran'ı hatırlamam imkânsız. İnsanın kafasına 1-2 metreden gaz fişegi çarptığında ne olacağını, öldürüp öldürmeyeceğini ben bilemem" şeklinde savunma yaptı. Davada olay gününe dair görüntüler izlenirken, anne Cömert fenalaşarak salondan ayrıldı. Avukat **Hatice Can** ise, gaz bombalarının 45 derecelik açılı ile atılmadığını, eğer öyle olsaydı Cömert'in ölmeyeceğini söyledi. Can, "Hedef göstererek atılıyorsa bu kasten öldürmektir" diye konuştu. Duruşma 12 Haziran 2015 tarihine ertelendi.

"Direnen Çekerek Sarıgazi seninle"

İstanbul: Geçtiğimiz haftalarda, AKP iktidarının Tokat'ın Zile ilçesinde bulunan Çekerek ırmağı üzerine yapmak istediği 3 HES projesine karşı Zile halkının ayaklanmasına İstanbul Sarıgazi halkı da destek verdi.

Zile halkının, ırmaklarında HES istemediklerini duymazdan gelen AKP iktidarı yapmış olduğu HES/RANT projesini hayata geçirmeye başladığında karşısında Tokat Zile halkının Elliklerle büyüttüğü direnişi bulmuştur. Bu direnişe destek vermek için Sarıgazi'de bulunan **Munzur Kültür Derneği** ve Tokat köy dernekleri "**Köylerimize ve derelerimize sahip çıkıyoruz**" şiarıyla bir yürüyüş örgütledi.

5 Nisan Pazar günü, Sarıgazi Vatan İlköğretim Okulu önünde biraraya gelen yüzlerce kişi "**Suyumuza, doğamıza, geleceğimize sahip çıkıyoruz, Tokat'ta yapılan HES'lere geçit vermeyeceğiz**" yazılı bir pankart açarak yürüyüşe geçti. **Grup İsyân Ateşi**'nin

de katıldığı yürüyüşte "**Satılık suyumuz yok**", "Beton aşkına hayır", "**HES'lere inat yaşasın hayat**" vs. gibi yazılı dövizler ve "**Ellik çeke çeke kazanacağız**", "HES yapma boşuna yıkacağız başına", "**Diren Çekerek Sarıgazi seninle**" sloganları atıldı.

Demokrasi Caddesi'ne gelindiğinde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı dernekler adına okuyan **Selfet Duran**, devletin rant projelerine karşı sadece insanlık için değil o derelerde yüzen balıklar ve o derelerden beslenen ormanlardaki hayvanlar içinde itiraz ettiklerini bildirdi. Duran devamında şunlara yer verdi; "Bugün Tokat'ta tank olduklarımıza dün Trabzon'da, Dersim'de, Erzurum'da tanık olduk. Bu gidişata dur diyemeyiz yarın benzer hikayeler Yozgat'tan, Manisa'dan, Isparta'dan ve Bitlis'ten de gelecek. Bu bilinçle Tokat Köy Dernekleri ve Munzur Kültür Derneği olarak: **HES projelerine karşı, kanıyla canıyla direnen Tokatlı halkı-**

mızın şahsında özgür bir gelecek için mücadele edenleri selamlıyor, zulüm olup yağan siyasal iktidarın zihniyetini, jandarma ve polislin faşizan saldırılarını lanetliyoruz."

Basın açıklamasının ardından **Güç Birliği Platformu** adına konuşma yapan **Mustafa Gürsoy**, Tokatlılar olarak Tokat'ta verilen mücadeleye destek vermeye geldiklerini söyledi. Gürsoy devamında, "Bu mücadele HES'leri sö-

küp atmaya kadar devam edecektir. Biz gücümüzü birleştirirsek bu mücadeleyi el birliğiyle kazanacağız" dedi.

Konuşmaların ardından eylem, Grup İsyân Ateşi'nin Tokat yöresine özgü yazmış olduğu ellik ezgilerinin eşliğinde elliklerle devam etti. Etkinlik elliklerle son bulurken Munzur Kültür Derneği üyeleri, Tokat yöresine özgü ezgileri söyleyerek Demokrasi Caddesi'nde yürüdü.

Hapishanelerde zulmün yasallaştırılması; "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı"

İç Güvenlik Yasası'nın mecliste kabulü, Cumhurbaşkanı onayı ve Resmi Gazete'de yayınlanması ile fiili saldırıların da kendini hissettirmeye başladığı bir zaman diliminde, devletin hapishanelere dönük "Ceza İnfaz Kurumları Güvenlik Hizmetleri Kanunu Tasarısı", üzerinde önemle ve aciliyetle durulması gereken bir konu. Kanun Tasarısı ile ilgili İHD İstanbul Şube'de, konunun birçok boyutuna dair bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Kanun tasarısı, hapishanelerde zaten mevcut olan işkencenin katmerleşmesini ve görünür kılınmasını meşrulaştırmakla kalmayacak, tutsakların katledilmesine daha yasal bir şekilde imkân sunacak.

Tutsaklar sindirilmek, yapılacaklar yasallaştırılmak isteniyor!

Avukat Gülizar Tuncer'in kanun tasarisına dair yaptığı sunumda, 21 maddesinden önemli 19 maddesi geçen

yasada tutsakların haklarının ayaklar altına alındığı ve tutuklulara daha kolay müdahale etme imkânı sağlandığını belirtildi. Yasa ile hapishanelerde; kapalı alanda kullanılması yasak olan göz yaşartıcı biber gazlarının, Esat Oktaylı Diyarbakir Zindanını hatırlatan güvenlik köpeklerinin, ne olduğu ve ne işe yarayacağı belirsiz (aşında belirli) kimyasal tozların, tazyikli suyun tutsaklara karşı uygulanması "yasallaştırılacak." TC'nin hapishaneler tarihinin karanlık oluşu ve aşında zaten hapishanelerde her türlü yöntemin istendiği zaman kullanılabilirdiği gerçeğiyle birlikte, amacın tutsakları sindirmek ve yapılacakları "yasal" kılıfla kabullenmek, meşrulaştırmak olduğu açıktır.

Yasanın genel gerekçesinde infaz sisteminin temel amaçlarından birinin tutsakların "iyileştirilmeleri" olarak sunulduğunu aktaran Tuncer haklı olarak "Bu yasanın mahpusların iç dünyalarına nüfuz etmek için yapıldığı söyleniyor. Ancak, temel amaç,

cezaevindeki mahpusların can güvenliklerini sağlamak değil, kurumun iç güvenliğini sağlamaktır" diyor.

Bir ülkenin nasıl bir ülke olduğunu anlamak için hapishanelerine bakmanın yeterli olacağını düşünenler sadece bizler değiliz. Devlet de tarihi tecrübeyle yaşadığı ve derinleşen krizinin çözümünün ve artan toplumsal muhalefetin sindirilmesinin esaslı yerlerinden birisinin hapishanelerde kendi iç güvenliğini sağlamaktan geçtiğini iyi biliyor.

Yasadaki diğer önemli bir husus da kolluk güçleri ile Cumhuriyet savcılarının arasında "işbirliğinin" güçlendirilmesiyle ilgili maddedir. Olası ahlak grevi ya da baskılara karşı gerçekleştirilecek herhangi bir direnişte, direnişin bastırılması için daha sistemli bir saldırı düzenlenecek, buna da kolluk güçlerinin ortak duruşu, Cumhuriyet savcılarının yargıdan doğru etkisi eşlik edecek. Hapishanelerdeki mahpusların kurallara uymama, keyfi dayatmalara karşı çıkma, slogan atma ve marş söyleme gibi haklı tepkiler fiziki müdahale için sebep sayılabilecek. Normal koşullarda zaten türlü cezalara, baskılara hatta fiziki müdahalelere sebep sayılabilen bu uygulamalar yasal kılıfla yine "meşrulaştırılacak" ve daha fazla fiziki müdahalenin önü açılacak.

Tutsaklarla dayanışmayı büyütelim, duvarları zorlayalım!

Hapishanelerdeki görevlilere ve yetkililere "asayiş bozan olaylarda" silah kullanımı yetkisi veren madde ise hapishanelerde yaşanacak katliamların zeminini hazırlıyor. Son günlerde 6 hasta tutsağın tedavi edilmemesi ya da tam da hayatını kaybedecekken tahliye edilmesi, hastaneye sevk edilmesi gibi sebeplerle yaşamını yitirmesi hapishanelerde zaten sürekli bir katliam hali olduğunun ufak bir hatırlatmasıdır.

Görünen o ki, İç Güvenlik Paketi ile dışarıda, Güvenlik Hizmetleri Kanunu ile de içeride halka dönük saldırıların artırılması planlanıyor. Hatta planlamanın ötesinde fiili saldırılarla hem halk sindirilmek isteniyor hem de daha kapsamlı saldırıların provası yapılıyor. Mevcut durumda zaten hapishanelerde faşizme karşı direnen devrimci, yurtsever tutsaklar ve faşizmin zulmünün tadına bakan adli tutsaklar; devrimci, yurtsever tutsaklar şahsında bu zulme karşı direnişi örüyorlar. Elbette hapishanelerdeki tutsakların yalnız olmadığı ve yalnız bırakılmayacağına dair gerçekleşecek her pratik bizleri güçlendirecek, devletin saldırılarına karşı halkın öfkesini örgütleyecektir.

Dışarıdaki hapishanenin duvarlarının da sağlaştırıldığı koşullarda içeridekinin duvarlarını zorlamak, tutsaklarla dayanışma içerisinde olmak ve "güvenlik" adı altındaki paketlere, özellikle de hapishanelerle ilgili pakete karşı direnişi büyütme gerekiyor.

Almanya'da NSU davası devam ediyor

H. Merkezi: Almanya'da Baden-Württemberg NSU Cinayetlerini Araştırma Komisyonu'na tanık sıfatıyla ifade veren 20 yaşındaki bir kadın hayatını kaybetti. Genç kadının ölüm nedeni henüz bilinmiyor. Kamuoyunda Almanya'nın 'Sursuluk Davası' olarak adlandırılan duruşmalar esnasında 2013 yılının Eylül ayında bir başka NSU tanığı arabası içindeyken yanmış halde ölü bulunmuştu.

Katledilen genç kadının erkek arkadaşı kadını kramplar içinde kıvrılırken bulduğunu, doktorların yaptığı müda-

halenin de kadını kurtarmak için yeterli olmadığını söyledi. Yetkililer, kadının ölüm nedeninin henüz saptanmadığını bildirdi. Ölüm nedenini açıklığa kavuşturmak için soruşturma başlatıldığı ve genç kadına Heidelberg Üniversitesi'nde otopsi yapılması için talimat verildiği açıklandı.

SWR yayın kuruluşunun haberine göre, ölen kadın eski bir Neonazi olarak bilinen Florian Heilig'in eski kız arkadaşıydı. Florian Heilig 2013 yılında Stuttgart'ta bir otomobilin içinde yanarak can vermişti. Florian Heilig'in 2007 yılında Heilbronn'da öldürülen polis memuru Michele Kiesewetter'in failinin kim olduğunu bildiği öne sürülüyor. Polis memuru Kiesewetter'in NSU örgütü tarafından öldürüldüğü tahmin ediliyor.

MLKP/KGÖ 4. kongresini gerçekleştirdi

H. Merkezi: Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP)'nin gençlik örgütlenmesi Komünist Gençlik Örgütü (KGÖ), 4. kongresini gerçekleştirdiğini açıkladı. Türkiye ve Kürdistan gençliğine çağrı yapan KGÖ, "Gün KGÖ'de birleşme ve savaşma günüdür" diye belirtti. ETHEA'da yer alan ve haber değeri taşıdığı için paylaştığımız habere göre MLKP/KGÖ Merkez Komitesi, KGÖ 4. Kongresi'nin faşist kuşatma ve baskılarına rağmen 12-20 Eylül 2014 tarihleri arasında başarı ile toplandığını duyurdu.

"Türkiye ve Kürdistan Gençliğine" başlıklı bir açıklama yapan KGÖ Merkez Komitesi 3. Kongreden bu yana geçen süreci politik, ideolojik ve örgütsel bakımdan değerlendirdiğini ve önüne yeni görevler koyduğunu belirterek devrim mücadelesinde şehit düşen yoldaşlarının izinde ezilenlere yönelik saldırılara karşı

aktif mücadelenin devam edeceğini ifade etti.

"30 Mart 1972'de Kızıldereli'de katledilen Mahir Çayan ve yoldaşları şahsında '68 devrimci önderlerinin mirasına yaslanan KGÖ, Rojava şehitlerinin ideallerinde simgeleşen hayal gücünü iktidara taşıyacak ve devrimi anlayan devrimci kuşaklar yetiştirecektir. 21. yüzyılın devrimlerinin gençliğin sırtında yükseleceğinin bilincindeyiz" diyen KGÖ örgütlenme çağrısında bulundu.

DAİŞ Suriye'de 44 Arap Alevisi'ni katletti

H. Merkezi: Özellikle Alevi ve diğer inanç ve milliyetlere yönelik acımasız katliamlar gerçekleştiren DAİŞ, 1 Nisan günü Suriye'nin Hama kentine bağlı Mabuja'ya baskın düzenleyerek en az 40 kişiyi katletti. Mabuja köyünde ağırlıklı olarak Aleviler, Hıristiyanlar ve İs-

maililer yaşıyor.

Suriye Devlet Televizyonu'nda yayımlanan haberde İŞİD'in katliamı sonrası Mabuja köyünde yaşamını yitirenlerin sayısı 44. AFP'nin haberine göre ise katledilenler arasında 2 de çocuk bulunuyor. Londra merkezli Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR), İŞİD'in katlettiği kişileri yaktığını, kafalarını kestiğini ve üzerlerine ateş ettiğini açıkladı. Katliamdan kaçabilen köylüler, Mabuja'ya yakın Sabbura'ya sığındılar.

Öte yandan DAİŞ'in Şam'da bulunan Filistin mülteci kampına da saldırdığı gelen bilgiler arasında. Yermuk Kampı'na sabah saatlerinde saldırı gerçekleştirdi. Şam'daki Filistin Kurtuluş Örgütü yetkilisi Enver Abdülhadi, örgütün, kampın büyük bir kısmını ele geçirdiğini açıkladı. Konuya ilişkin açıklama yapan Abdülhadi, "İŞİD militanları Yermuk'a bu sabah saldırı başlattı ve kampın büyük çoğunluğunu ele geçirdi" dedi ve çatışmaların devam ettiğini belirtti.

“Devrimcilerin düşman karşısındaki onurlu duruşunu sahipleniyoruz”

İstanbul

Ankara

Mersin

İstanbul: DHKC militanları 31 Mart günü Çağlayan Adliyesi'nde, Berkin Elvan soruşturmasına bakan savcı Mehmet Selim Kiraz'ı rehin aldı. Çağlayan Adliyesi'nin 6. katında, saat 12.30'da savcıyı rehin alan DHKC militanları, taleplerinin yerine getirilmesi için 15.35'e kadar süre verdi, DHKC'liler, talepleri yerine getirilmediği durumda savcıyı ölümle cezalandıracaklarını açıkladı.

Militanlar; Berkin Elvan'ı katleden polislerin canlı yayına çıkararak itirafta bulunmaları, polislerin halk mahkemelerinde yargılanmaları, Berkin Elvan için yapılan eylemlere katıldıkları gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan, işten atılan, tutuklanan herkesin suçlamalarının kaldırılması, üç saatin ardından güvenli bir şekilde ayrılmasının sağlanması ve **Ümit Kocasakal, Sezgin Tanrıku, ÇHD'den bir avukat, Halk Meclislerinden bir kişi, Haziran Şehitleri Aileleri ile TAYAD'lı Aileler'**den birer kişiyle iletişim kurma şeklinde taleplerde bulundular. Eylem süresince adliye önünde bekleyen basın ve kitleye polis saldırısı yaşanırken, basın sık sık polis tarafından engellendi. Eylemin başlamasından yaklaşık yarım saat sonra da Başbakanlık, RTÜK Yasası'nın 7. maddesi uyarınca, Savcı Kiraz'ın rehin alınmasına ilişkin haberlere geçici yayın yasağı koyarken militanlar, sosyal medya üzerinden Berkin Elvan soruşturma dosyasına giren polislerin isim ve fotoğraflarını yayınladı.

“Halkımız sizi çok seviyoruz” Sosyal medya üzerinden militanlar verdikleri sürenin dolmasına az bir süre kala heyetle görüştürüldüklerini belirterek yetkililerin Berkin'in katillerini açıklanacağını taahhüt etmesi üzerine eylemlerini uzattıklarını ve isimlerin açık-

Avukat örgütlerinden saldırıya tepki

H. Merkezi: ÖHD, ÇHD, Çağdaş Avukatlar Grubu, Özgürlükçü Demokrat Avukatlar, Kartal Hukukçular Derneği, Hukukta Sol Tavrı Derneği tarafından ortak yayınlanan deklarasyonla, avukatların 2 Nisan günü adliye girişinde aranmasına tepki gösterdi.

Deklarasyonun devamında şu ifadeler yer verildi: “Bu koşullar altında, Avukatlara, Cumhuriyet Savcılarına ve Yargıçlara düşen, korku paranoyasına düşmeden, asıl sorunu tespit ederek örgütlü ve onurlu bir duruş sergilemektir.”

lanmasının ardından eylemlerini bitireceklerini bildirdiler. Bu sırada militanlardan **Şafak Yayla'nın** şehit düşmeden önce adliyeden attığı “*Halkımız sizi çok seviyoruz*” tweeti sosyal medyada “*#BizdeSiziÇokSeviyoruz*” şeklinde karşılık buldu.

Heyet içerisinde yer alan Av. Ebru Timtik, militanlarla yapılan görüşmenin ardından polislerin operasyona hazırlandığını açıkladı. Militanların heyetle görüşmesinin 20 dakika sonrasında ise polis tarafından operasyon başlatıldı. Polis içeriye gaz bombaları ve silahlarla saldırdı; “*Son mermimize kadar direneceğiz*” diyen DHKC militanları **Şafak Yayla ve Bahtiyar Doğruyol** savcıyı öldürmelerinin ardından şehit düştüler.

Militanların şehit düşmesi ile birlikte İstanbul'da birçok mahallede eylemler gerçekleştirildi. İstanbul Gazi Mahallesi, Nurtepe'de çatışmalar devam ederken, 1 Mayıs mahallesinde de **TKP/ML-TİKKO, YDG-H, DHKP-C ve MKP** militanları polisle çatıştı.

“Dönmeye değil ölmeye geldik!” cüretini kuşananlara selam olsun!”

Ayrıca **TKP/ML TİKKO Kobanê Komitesi** de resmi Facebook hesabından, 2 devrimcinin direnişine ilişkin; “*43. yılında On'ların Dönmeye değil ölmeye geldik! cüretini kuşananlara selam olsun! Devrim şehitleri ölümsüzdür. #BizdeSiziSeviyoruz*” yazılı bir açıklama yayınladı. Ayrıca 5 Nisan günü elimize e-mail yoluyla gelen bilgilere göre Dersim'de **TKP/ML TİKKO** militanları “**Devrim şehitleri ölümsüzdür!**” yazılı bombalı pankart asarak devrim şehitlerini selamladılar.

1 Nisan günü Yayla ve Doğruyol'un cenazeleri Adli Tıp Kurumu'na getirildi. Gün boyunca ATK önüne gelen kitleye polis gözaltı yaptı; ayrıca basının çekim yapması da engellenmeye çalışıldı. Militanların cenazelerinin Valilik tarafından “güvenlik” gerekçesiyle Gazi Cemevi'ne götürülmesi engellenirken Şafak Yayla Giresun'da, Bahtiyar Doğruyol ise Ankara'da

sonsuzluğa uğurlandı. Şafak Yayla'nın cenazesi sırasında evine ve ailesine yönelik sivil faşistlerce saldırı gerçekleştirildi.

Yine 1 Nisan günü İstanbul Üniversitesi'nde yapılan operasyonla öğrencilere gözaltı yapıldı, öğrenciler Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. İstanbul'un birçok mahallesi ve 7 ayrı şehirde 1-2 Nisan'da operasyonlar oldu. Aynı gün içerisinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün Vatan Caddesi'ndeki binasına silahlı bir eylem gerçekleştirildi. Eylemi DHKC militan **Elif Sultan Kalsen**'in gerçekleştirdiği öğrenildi; Kalsen şehit düştü, iki polis de yaralandı. Eylem sırasında İstanbul Üniversitesi'nde gözaltına alınan arkadaşlarını Emniyet Müdürlüğü önünde bekleyen kitle de gözaltına alındı. Elif Sultan Kalsen'in cenazesi Dersim'de 2 Nisan günü toprağa verildi.

Akşam ise birçok emekçi mahallesinde eylemler gerçekleştirildi. **Gazi Mahallesi**'nde saat 18.10 itibarı ile kitlenin toplanmasına izin vermeyen kolluk güçleri Gazi Mahallesi İsmetpaşa Caddesi'ni gaza boğdu. Burada barikatlar kurarak çatışan kitle kolluk güçlerine taşlarla karşılık verirken TOMA ve Akrep türü zırhlı araçlara molotofkokteyllerle saldırı gerçekleştirildi.

1 Mayıs Mahallesi'nde 3001 Caddesi'ni trafiğe DHKP/C militanları barikatlar kurdu. Sloganlar atan ve şehitlerinin hesabını soracağını haykıran militanlar mahalle halkı saflara çağırıldılar. **Sarıgazi**'de ise polis tarafından Sarıgazi Halklar Derneği'ne yönelik bir saldırı gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen saldırıda Halk Cephesi, DHF ve Halkevi'nden 17 kişi gözaltına alındı. 2 Nisan günü **İzmir**'de BDSP ve Halk Cephesi tarafından gerçekleştirilen eyleme de saldırı oldu; basın açıklaması yapmak isteyen kurumlara polis saldırarak gözaltı yaptı.

Saldırıları karşı devrimci dayanışma kuşanıldı!

Mersin Yeni Demokrat Gençlik üzerinde “**Mahirlerin cüretini kuşa-**

nanlara bin selam #bizdesiziseviyoruz” yazan pankartı Mersin'in işlek caddelerinden biri olan Pozcu'daki bir üst geçidine asarak eylemi selamladı. İstanbul'da YDG “**Biz de sizi seviyoruz! Şafak ve Bahtiyar yoldaşlar ölümsüzdür**” yazılı pankartı Kadıköy Bahariye Caddesi üzerine açtı.

Ankara'da Yüksel Caddesi'nde **Halk Cephesi, DHF, Partizan, BDSP, Halkevleri, SDP ve Kaldıraç**'in çağrısıyla bir araya gelen kitle çeşitli illerde yapılan operasyonları protesto etti; yapılan basın açıklamasında mücadelede şehit düşen Bahtiyar Doğruyol, Şafak Yayla ve Elif Sultan Kalsen'in devrimcilerin ortak değerleri olduğu vurgulanarak “*Devrim tarihinde yerlerini almışlardır*” denildi.

Eyleme ve sonrasında iki devrimcinin katledilmesine ilişkin açıklama yapan **Partizan**; direnişi büyüten devrimcileri sahiplenme çağrısı yaptı. “*Şafak Yayla ve Bahtiyar Doğruyol isimli DHKC militan devrimcinin eylemi, meşru ve haklı bir eylemdir. İki devrimcinin direnişi ve düşman karşısındaki onurlu duruşu saygındır ve Türkiye devrimci tarihine eklenmiş yeni bir halkadır*” açıklamasında bulunan Partizan bu onurlu direniş ve devrimci duruşun sahiplenilmesi gerektiğini vurguladı ve “*Hakim sınıfların saldırıları karşısında, anın ihtiyacı ve esas olan devrimci dayanışmayı büyütme*” dedi.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA) da yaptığı açıklama ile militanların ailelerine yönelik gerçekleştirilen saldırıya ilişkin “*Berkin Elvan'ı ve onun için adalet talep edenleri terörist ilan edenler bir yandan da devrimcilerin cenazelerine ve ailelerine saldırarak bu onurlu direnişi itibarsızlaştırmak, karalamak istemektedirler. Eşitlik, özgürlük ve gerçek adalet için mücadeleyi ve direnişi yükseltenlerin yanında yer alarak şehit ailelerine yönelik faşist saldırıları lanetliyoruz. Direnişlerini mücadelemizde yaşatacağımızı söyleyerek şehit ailelerimizin acısını paylaşıyor; başsağlığı diliyoruz*” dedi.

Dersim

Ankara

özgür gelecek Pêşeroja Azad

Elektrik kesintisi bahane,

Türkiye’de gündemin değişimi öyle bir hal aldı ki sürecin takibi de bir o kadar zorlaşmaya başladı. Bir süreç yaşanıyor ve daha ne olduğu anlaşıl-madan bir başka sürece geçiş yapı-lıyor. Tüm politik evrelerin arka planından TC devletinin imtiyazlarını üreten, onların bekasını tesis eden belli belirsiz yasalar geçiriliyor.

Son süreçte Türkiye’nin vuzuhsuz gündemlerin başında tüm hayatı kilit pozisyonuna getiren bir elektrik kesintisi geldi. Enformel alanlara kadar blokaj yaratan bu kesinti egemenler tarafından da açıklanamadı. Hatta mesele öyle bir hal aldı ki mevcut manipülasyona malzeme edildi. DHKP/C’nin devrimci eylemi itibar-sızlaştırılmaya çalışıldı. Burjuva ka-lemşorlar tarafından bu gündem hemen her konuya iliştilirdi. Zemin-siz yaklaşımlarına biçilmiş kaftan olan bu konu gerçekten uzak bir yak-laşım ile zihinlere giydirilmeye çalış-ıldı. Ancak mesele daha farklı olmakla beraber kendi içinde muha-kemesi yapıldığında TC’nin karanlık ortamlarda çeşitli imtiyazlar elde et-meye çalıştığını net görebiliyoruz.

“Hırsızlar gece gezer”

Hırsızları gece tasavvur ederiz ancak AKP’nin en küçüğünden en büyüğüne kadar tüm kadrosunun ustalaştığı hır-sızlıkta diplomalar dağıttığı, kendi aralarında yaşanan çatırdamalarla gözler önüne çıkıyor. Elektrik kesinti-lerinin hemen ardından konuya dair net bir açıklama yapılmadı. Muam-manınvarlığı açıklamalarla tesis edildi. Ancak basiretsizliğin niteliği kendini alenen gösterdi.

Elektrik kesintilerine dair konuşan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlı Taner Yıldız, minimum 3 milyar dol-arla başlayan bir nükleer santralin önünü açmış bulduklarını belirte-rek, “Bunun Türkiye’ye katkısı çok olacak. Bunların önemli bir kısmının aslı yok. Nükleer güç santralini makul hale getirmek için böyle bir arızanın gerçekleştiği söyleniyor. Bunun için böyle bir arızaya neden yok. Bütün partilerin seçim beyanna-melerinde bu var. O yüzden bu tür arızalar oluyor demek yanlış. Türkiye’de enerji fazlalığı var. Özel sek-tör bunu çok iyi koordine etti” demişti.

Ne hikmetse elektriklerin kesildiği gün geçti Nükleer Santral Yasası.

nükleer yasası şahane?!

TBMM’de sabaha kadar süren otu-rumda Sinop’a nükleer santral kurul-masına yönelik yasa tasarısı kabul edildi. 79 ilde gerçekleşen ve pek çok kamu kurum ve kuruluşunun aksine elektrik kesintisinden kısa süreli etkilenen TBMM’de nükleer santral yasası yaklaşık 16 saat süren mesai-nin ardından 10 ret oyuna karşı 181 oyla geçti.

Konuyla ilgili birçok yorum yapı-lırken, esas olarak üzerinde durulan nokta da işin bu kısmı oldu; elektrik kesintisinin Nükleer Santrallerin yapılmasının zemini olarak kullanılmış olabileceği yani. Hoş, daha kendi ül-kesinde yaşanan ve bu kadar kap-samlı bir şekilde etkili olan elektrik kesintisinin sebebini bulamayan ve çözemeyen bir devletin, nükleer ile nasıl elektrik üreteceği merak ko-nusu oldu. Hatta, “Santral kurulur kurulmaz yaşanacak bir arıza ya da kaza herkesi öldürür” yorumları ol-dukça mantıklı bulundu halk tarafın-dan. Nükleer Karşıtı Platform da benzeri bir kanıya sahip.

İzmir Nükleer Karşıtı Platform sözcülerinden Erhan İçöz, “Ülke ge-nelinde yaşanan elektrik kesintile-rini nükleer santrallara kılıf hazırlamaya yönelik olarak görüyo-ruz” dedi. Kurulacak nükleer santral-lerin ülke enerji gereksinimini karşılamaya yetmeyeceğini anımsa-

tan İçöz, “Olası bir kazada da mil-yonlarca kişi etkilenecek” dedi. DİSK’e bağlı Enerji-Sen Genel Başkanı Ali Duman da, yaşanan karanlığın özelleştirme politikalarının bir so-nucu olduğunu söyledi. Cumhurbaş-kanı’nın bu kesintiyi bahane ederek nükleer enerjiyi gündeme getirmesi ve Sinop tasarısının kabul edilmesinin bağlantılı konular olduğunu belirtti.

Enerji politikasının geldiği nokta: 79 ilde kesinti

Ülke çapında yaşanan elektrik kesin-tileri, hükümetin enerji politikasının çalışmadığını gösterdi. TEAŞ’tan ya-pılan açıklamaya göre “iletim sistem-lerinde meydana gelen bir arıza yaşandı” denildi. Peki, iletim sistem-leri aslında ne anlama geliyor?

Yerelerde üretilen elektrik ya ül-kenin sanayisi, inşaat sektörü ya da İstanbul, Ankara, İzmir gibi şehirlerin enerji ihtiyacını karşılamak için üre-tiliyor. Bu sistemlerin hepsi birbirine bağlı sistemlerdir. İşte arızanın bu sistemlerden kaynaklandığı söyleni-yor. Mümkündür de! Gerçi biz bu ya-zıyı hazırlarken kesintinin sebebini Adana çevresindeki HES’lerde üreti-len fazla enerji dolayısıyla sistemin kendini kapattığı (biz çöktüğü an-la-yalım), bu nedenle tüm ülkedeki enerji iletimini etkilediği haberleri yansdı.

Nükleer kullanılmayacağı bir kez daha netleşti

Elektrik ile ilgili bu kadar büyük so-runlar yaşanmışken nükleer santral-lerin tekrar gündeme gelmesi bizce de tesadüfi değil. Bu yaklaşım Ak-kuyu gibi Sinop nükleer enerji sant-ralleri için bir meşruiyet sağlamak için yapılıyor. İletim sisteminde arıza meydana geldiği için bu kesintilerin yaşandığını söyleyen devlet; nükleer santral sisteminin sadece iletim sis-temine bağlı olarak kurulabildiğini de iyi biliyor da bilmezlikten geliyor. Çünkü, nükleer santral olsaydı da bu kesintileri yaşayacaktık ve nükleer üzerinden enerji üretimi yapıldığında yaşanacak bir elektrik kesintisi, büyük kazalara sebep olabilir. Çünkü yine NKP’nin görüşüne göre nükleer reaktörlerin soğutma sistemleri var. Elektrik kesintisi meydana geldiğinde de soğutma sistemi çalışmaz ve so-ğutma sisteminin çalışmaması da re-aktörlerin erimesine neden olur. Bu da ciddi bir kazaya neden olur.

Fukuşima’da meydana gelen kaza elektriklerin kesilmesi nedeniyle ya-şanmıştı. Türkiye’deki kömüre, nükleere dayalı kirli enerji politikasının ve ağır sanayinin, büyük şehirlerin enerji ihtiyacının karşılanması üzerine üretim yapan merkezîyetçi enerji üretim sisteminin çalışmadığını gös-teriyor.